

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200590

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮು ನ್ನು ಡಿ

ಇದು ಕನ್ನಡ ಜೈನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಇವನ್ನು ಸಂಕಲಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ ವಂಡಿತ ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಭುಜಬಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಜೈನರದೇ ಅಲ್ಲ, ಜೈನೇತರರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಬರಿಯಾಗಿ ಈಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೈನೇತರರದೂ ಅಂದೆನಲ್ಲ? ಅದೇಕೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಸಂಸಾರದ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಅದೊಂದೇ ಜಲಾಶಯವನ್ನು ವ್ರತೈಕ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಾಯಾರಿದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವರೊ ಇವರೊ ಯಾರಾದರೂ ತಾವು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲ ದಾರಿಯನ್ನು ಪರರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಒಲ್ಲದು? ಈ ಉಪಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೈನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೂ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನೂ ಆದ, ಹಾಗೂ ಇತರ ಧರ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ದೇವರೆಂಬ ಏಕ ಮೇವಾವೃತ್ತಿಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶೇಷಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇಲ್ಲ, ಅವನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಹಾಗೂ ನಂಬುಗೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅಂಥವನಾಗಲಿ, ಅವನ ಅನತಾರವಾಗಲಿ, ಪ್ರತಿಸಿದ್ಧಿಯಾಗಲಿ, ನಿಯೋಗಿಯಾಗಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತುಂತುರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲಾರ, ಒಂದು ತುಂತುರನ್ನು ಮಾಣಿಸಲಾರ. ಅಥವಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ನಿರ್ವೃತನಾದ ಜೀವಾತ್ಮನೇ ಜೈನಧರ್ಮದ ದೇವರೆನ್ನಬಹುದು.

ಕೇವಲದಂಸಣು ಣಾಣು ಸುಹು ವೀರಿಲು ಜೋ ಜಿ ಅಣಂತು ।

ಸೋ ಜಿಣದೇಲು ವಿ ಪರಮಮುಣಿ ಪರಮಪಯಾಸು ಮುಣಂತು ॥ ೩೩೦ ॥

(ಯೋಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶ)

ಅಂದರೆ ಯಾವ ಜೀವನು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ, ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಯಕ್ಸಮ್ರಾಜ್ಯ, ಅನಂತವಾದ ಶಕ್ತಿಯೂ ಪರಮಪ್ರಕಾಶವೂ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಪರಮ ಮುನೀಶ್ವರನೂ ಆಗಿರುವನೋ, ಆತನು ಜಿನದೇವನು. ಈ ರೀತಿ ಜೈನ ಧರ್ಮವು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿವಿಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗಾದೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ದೇವೀಭೂತರಾದ

ಅಸಂಖ್ಯೆಯರಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಂಬನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಿಷರಾದವರಿಂದರೆ, ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅವಸರ್ಪಿಣೀ ಯುಗದ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದ ತೀರ್ಥಂಕರರೂ ತೀರ್ಥಕರರೂ ಎಂಬ ೨೪ ಮಂದಿ ಜನರು ಅಥವಾ ಅರ್ಹಂತರು. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವ ಸಂಗವೂ ಇಲ್ಲದ ನಿಸಂಗರು, ಯಾವ ರಾಗವೂ ಇಲ್ಲದ ವೀತರಾಗರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಲವರನ್ನು ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದೆ.

ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕವಿಯ ಹೃದಯದಿಂದ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಭಕ್ತಿಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಸಹಸಾ ತೇಲಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಕ್ತಿ ಎಂದೆಲ್ಲಾ? ಆದರೆ ಯಾವ ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೋ, ಯಾವ ತೀರ್ಥಂಕರರಲ್ಲಿ ತಮತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಇವಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದೆಯೋ, ಅವರು ನಿಸಂಗರು, ವೀತರಾಗರು, ಅತವನ ಅವರಾರೂ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಆಚೀಚೆಗೆ ನೂಕರು, ಆತನ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡರು, ಆತನ ಯಾಚನೆಗಳ ಗೋಪಾಲಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೈಕವನ್ನು ಹಾಕರು, ಈ ಕಾರಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜೀವನೇ ತಂತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೂ ಅವುಗಳ ಫಲೋಪಭೋಗಕ್ಕೂ ತಾನೇ ಹೊಣೆ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅಂಥವರು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಭಾಜನವಾಗಲಾರರು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಜೈನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೃತನಾದ ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಅಥವಾ ದೇವತಾಕಲ್ಪನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದರಿಂದ, ಅನೇಕಾನೇಕ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳನ್ನು ತೇರಿ ಕೊನೆಗೆ ಅತೋಮ್ಯತಿಶಯವಾದ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲದ ನಿರ್ವಾಣಪದವಿಯನ್ನು ಅಯ್ದು, 'ನಿನಗೆ ನೀನೆ ದೊರೆ' ಎನಿಸಿಕೊಂಬ ಆ ತೀರ್ಥಂಕರರೇ ಅದರ ದೇವತಾಕಲ್ಪರು; ಆದರೆ ಅವರು ಹಲವರಿದ್ದಾರಲ್ಲ? ಅಹುದು, ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ, ಸನಾತನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರಗಳು ಹಲವಿಲ್ಲವೇ? ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅತವನ ಆ ತೀರ್ಥಂಕರರು ನಮ್ಮ ಮೊರೆಗಳನ್ನು ಲಾಲಿಸಲಿ, ಆಲಿಸದಿರಲಿ, ನಾವಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ವಾಂಛೆಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟೇ? ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು 'ಕಾವನರಾರು ನೀನಿರೆ ಪೆರರ್' ಅಲ್ಲವೇ ಅವರು? ಈ ಮೇರೆಗೆ ವ್ಯಾವ

ಹಾರಿಕವೇ ಆಗಿಯಾದರೂ ಜೈನರಲ್ಲಿ, ಜೈನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ, ಆ ತಕ್ಕ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಇದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಅಗುಳನ್ನು ಸವಿದು ನೋಡೋಣ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೩).

ಬಗೆ ಶುದ್ಧಂ ತನು ಶುದ್ಧಮಾ ಸ್ತುತಿಪದಾರ್ಥಂ ಶುದ್ಧಮಿಂತೀ ತ್ರಿಶು
ದ್ವಿಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ..... || ೫ ||

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧ, ತನ್ನ ದೇಹ ಶುದ್ಧ, ತಾನು ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿ ಶುದ್ಧವಾದ ತ್ರಿಶುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು;

ನತೆಯಿಂ ಧರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಬಿಸುಡಿದು ದುಃಖವ ದುರ್ಮಾರ್ಗಮಂ |
(ಪು. 4, ಪದ್ಯ ೪)

ಅಂದರೆ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿರಿ, ಪಾಪಾತ್ಮಕವಾದ ಆ ಕೆಟ್ಟ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ;

ಗುಣಗುಣ ವಿವೇಕಮೂಕರತಿ ಮೂರ್ಖರೆಮ್ಮಂದಿಗರ್
ಪ್ರಣಾಮದೊಳೆ ಪುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆವರಾದಿ ತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ||

(ಪು. 16, ಪ. ೧೭)

ಅಂದರೆ ಆದಿನಾಥಾ (ಉತ್ತಮರಾದವರು ಬೇರೆಷ್ಟೋ ವಿಧಗಳಿಂದ ಪುಣ್ಯ ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ) ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಅತಿ ಮೂರ್ಖರಾದ ನಮ್ಮಂಥವರಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ;

ಕಾವವರಾರು ನೀನಿರೆ ಪೆರರ್? || (ಪು. 23, ಪ. ೨) ||

ಅಂದರೆ ದೇವಾ, ನೀನಿರುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಬೇಕು?

.....ನಿಶ್ಚಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ |

ಗುರುವಕ್ಕುಂ ಬಗೆವಂದು ತಾನೆ ತನಗೆ..... || (ಪು. 28, ಪ. ೬)

ಅಂದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಗೆಯುವಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಗುರು ಬೇಡ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಗುರು—ಇದು ಭಕ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣ, ಏಕೆಂದರೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ, ಭಕ್ತನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಗುರುವಾಗುತ್ತಾನೆ;

ಕಾವರಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂದು ಸೀಹರಿವೋಡೆನಿನ್ನೆಫನ್ನೆಯಿಂ

ದೇವ ನೀಂ ಪೆರಗಿಕ್ಕಿ ರಕ್ಷಿಸವೋಫಮೆನ್ನನಘಂತಕಾ || (ಪು. 35, ಪ. ೨)

ಅಂದರೆ ಪಾಪಸಂಹಾರಕನಾದ ದೇವಾ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವರಿಲ್ಲದೆ
ಬೆಂದು ಸೀದುವ ಹೋದೆ, ಇನ್ನಾದರೂ ಪಾಪವೆಂಬ ಆ ಪೈರಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ತಳ್ಳಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು;

ವಾರಿ ವಾರಿ ದುರಂತ ದುಃಖಮುನುಂడుಮುಂಡು ಭವತ್ವದ

ಕ್ಯಾರಿನಾಸಮೋಘಮಾ ಪರಿರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನಘಾಂತಕಾ || (ಪು. 30, ಪ. ೭) ||

ಅಂದರೆ ಪಾಪಾಪಹಾರಿಯಾದ ದೇವಾ, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ದುಃಖಗಳನ್ನು
ಮಿಗಿಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ನಿನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಸುತರಾಂ
ಲಲ್ಲದವನಾದೆ, ಇನ್ನಾದರೂ ಕಾಪಾಡು—ಇದು ಭಕ್ತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ
ಯಾದ ಪ್ರಸತ್ತಿಯ ಭಿಕ್ಷೆ, ಇವು ಭಕ್ತಿಯ ಉದ್ಘಾಟನೆಗಳಲ್ಲವಾದರೆ ಬೇರೆ
ಏತರವಂತೆ?

ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಎಲ್ಲರೂ ಓದಬೇಕು,
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜೈನರು ಓದಲೇ ಬೇಕು, ದಿನಾಗಲೂ ಓದಬೇಕು. ಇವನ್ನು
ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಷ್ಟ್ರಿಯವರನ್ನು
ಪುನಶ್ಚ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ರತ್ನಾಕರ
ವರ್ಣಿಯ ರತ್ನಾಕರಾರ್ಥಶ್ವರಶತಕ, ಅಪರಾಜಿತೇಶ್ವರಶತಕಗಳಲ್ಲಿರುವ
ಅವೆಷ್ಟೋ ಸೊಗಸಾದ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು
ಕೊರತೆಯೇ ಸರಿ ಎಂದು ಬೆರಳೂರಿ ಸೂಚಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಇದರ ಮುಂದಣ
ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮತ್ತಿನ ಭಾಗದಲ್ಲೋ ನೇರ್ಪಡಿಸಲಾದೀತೆಂದು
ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಜಿನೇಂದ್ರರನ್ನು ಕುರಿತು ಜೈನ ಮಾನತುಂಗಾ
ಚಾರ್ಯನು ರಚಿಸಿದ ಭಕ್ತಾಮರಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳಿಗೆ
ಸಮ್ಮತವೂ ಉಪಾದೇಯವೂ ಆದ ಇದೊಂದು ವೈತ್ತವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ—

ಬುದ್ಧಸ್ತಮೇವ ವಿಬುಧಾರ್ಚಿತಬುದ್ಧಿಬೋಧಾ-

ತ್ವಂ ಶಂಕರೋಸಿ ಭುವನತ್ರಯಶಂಕರಶ್ಚಾತ್ಮ |

ಧಾತಾಸಿ ಧೀರ ಶಿವಮಾರ್ಗವಿಧೇರ್ವಿಧಾನಾ-

ದ್ವ್ಯಕ್ತಂ ತ್ವಮೇವ ಭಗವನ್ ಪುರುಷೋತ್ತಮೋಸಿ || ೨೫ ||

ಕನ್ನಡ ಜೈನ ಕವಿಯಾದ ಜನ್ನನ ಅವರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ—

ಎನ್ನಂ ನಿನ್ನಂತೆ ಮಾಡನಂತ ಜಿನೇಂದ್ರಾ || (ಪು. 31, ಪ. ೨) ||

ಎಂದು ಸ್ವಪರವರವಾಗಿ ಆ ಜಿನೇಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇತಿ ಶಮ್.

ಗೋವಿಂದ ಪೈ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಮಾತು

ಜೈನಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಗಳು ದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾನವಾಗಿರುವವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೇದವೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವುಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವಭಾವವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವವೂ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ, ಪೂರ್ಣ ದರ್ಶನ, ಪೂರ್ಣಬಲ, ಪೂರ್ಣಸುಖ — ಮೊದಲಾದ ಅನಂತಶಕ್ತಿಗಳ ಪಿಂಡವು. ಆದರೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಜೀವಗಳೊಡನೆ ಕರ್ಮಮಲವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕರ್ಮಮಲದಿಂದಲೇ ಜೀವಗಳ ನಿಜಸ್ವಭಾವವು ಅಚ್ಚಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಇವುಗಳ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ ಪರ ತಂತ್ರಕ್ಕೊಳಗಾದ ಇವು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಪರ್ಯಾಯ-ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಕರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗವು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿವೆ. ಕರ್ಮದ ಭೇದದಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣಜೀವಲೋಕವು ಭೇದರೂಪವಾಗಿದೆ. ಜೀವದ ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ವಿಭಾವಪರಿಣತಿಯೆಂದು ಹೆಸರು.

ಎಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಯಾವುದೊಂದು ಜೀವದ ಈ ವಿಭಾವಪರಿಣತಿಯು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಆ ಜೀವವು ಸಂಸಾರಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ವಿಭಾವಪರಿಣತಿಯು ಇರುವ ವರೆಗೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತೊಳಲುತ್ತಾ ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಯೋಗ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಈ ವಿಭಾವಪರಿಣತಿಯು ನಷ್ಟವಾಗುವುದುಂಟು. ಆಗ ಜೀವವು ಕರ್ಮದ ಬೇಡಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಜಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದು ಸಂಸಾರಭ್ರಮಣದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ 'ಮುಕ್ತಿ'ಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

ಜೀವವು ಮುಕ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ, ಸಿದ್ಧ, ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮೇಶ್ವರ — ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಹೀಗೆ

ಪರ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರಿಜೀವಗಳೆಂದೂ ಮುಕ್ತಜೀವಗಳೆಂದೂ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಭೇದಗಳು. ಅವಿಕಸಿತ, ಅಲ್ಪವಿಕಸಿತ, ಬಹು ವಿಕಸಿತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣವಿಕಸಿತ—ಹೀಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳಾಗಿಯೂ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಆತ್ಮಗುಣಗಳ ವಿಕಾಸವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿವ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಿಕಸಿತ ಅಥವಾ ಅಲ್ಪವಿಕಸಿತ ಜೀವಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾಧಿಕ ವಿಕಸಿತಜೀವಗಳು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಪೂಜ್ಯವೂ ಆರಾಧ್ಯವೂ ಆಗಿವೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಹಿತವನ್ನು ಕೋರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸಾರಿಜೀವವೂ ತನ್ನ ವಿಭಾವಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಭಾವಪರಿಣತಿರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆತ್ಮಗುಣಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಆ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಚ್ಚುಯೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನುರಾಗವೂ ವಿಕಾಸಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೃಢನಂಬಿಕೆಯೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಅನುರಾಗದ ಹೊರತು ಯಾವುದೊಂದು ಗುಣವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರದು. ಅನುರಾಗಿಯು ಅಥವಾ ಅಭಕ್ತನು ಗುಣಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಸಾತ್ರನೇ ಅಲ್ಲ. ಪರಿಚಯದ ಹೊರತು ಅನುರಾಗವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ವಿಕಾಸಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೃಢನಂಬಿಕೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಗುಣಗಳ ವಿಕಾಸವು ಹಾಗೂ ಯಥೇಷ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಕಲ್ಯಾಣಾಪೇಕ್ಷೆಗಳು ಪೂಜ್ಯರಾದ ಆ ಮುಕ್ತಾತ್ಮರ ಶರಣವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು; ಆ ಮಹಾಪುರುಷರ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು; ಅವರ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡಬೇಕು; ಅವರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಹಿತಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಆ ಹಿತಶಿಕ್ಷೆಗಳಿಂದಲೇ ಆತ್ಮಗುಣಗಳ ವಿಕಾಸವು ಅಧಿಕಾಧಿಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಇದೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣದ ಸರಳಮಾರ್ಗವು. ನಿಜವಾಗಿ ಅಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರ ವಿಕಸಿತ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಭಜನಕೀರ್ತನಾದಿಗಳೇ ಸಂಸಾರಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಮನನ.

ನಾವು 'ಸೋಷಲಮ್' (ಅವನೇ ನಾನು) ಎಂಬ ಭಾವನೆಯ ಮೂಲಕ ವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಲ್ಲೆವು; ಅವರ ಆದರ್ಶ ವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ದೃಢಮಾಡಬಲ್ಲೆವು; ಆತ್ಮೀಯ ಗುಣಗಳ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ನಾವು ತದ್ರೂಪವಾಗಬಲ್ಲೆವು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳು ಆ ಮಹಾಪುರುಷರನ್ನು ಸಂಶೋಷಿಸುವುದ ಕೋಸ್ಕರವಲ್ಲ. ಈ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೊಂದೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಇವು ನಮ್ಮ ಉನ್ನತಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುವವು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಯ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ 'ಭಕ್ತಿ'ಯು ಒಂದು ಪ್ರಧಾನಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು "ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ"ವೆಂದೂ ಕರೆಯು ತ್ತಾರೆ.

ಆತ್ಮೋತ್ಕರ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವುದೇ ಭಕ್ತಿಯೋಗ. ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗ ವನ್ನಿಡುವುದು, ತದನುಕೂಲವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ಗುಣಾನು ರಾಗಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಆದರ-ಸತ್ಕಾರವು ಭಕ್ತಿಯೆಂದು ಕರೆ ಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸ್ತುತಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ವಂದನೆ, ಉಪಾಸನೆ, ಪೂಜೆ, ಸೇವೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆರಾಧನೆ—ಮೊದಲಾದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿಯ ರೂಪಗಳು ಅಥವಾ ನಾಮಾಂತರಗಳು.

ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಹಂಕಾರಾದಿದೋಷಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಗುಣಾನು ರಾಗವು ಹೆಚ್ಚುವದರಿಂದ ಶುಭ ಪರಿಣಾಮವು ದೊರಕುವುದು. ಪರಿಣಾಮಗಳ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮವು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಗಳ ನಾಶದಿಂದಲೇ ಗುಣಾನುರೋಧಕ ಕರ್ಮಗಳ ಬಲವು ಕುಂದಿ ಅಭೀಷ್ಟ ಗುಣಗಳು ತಲೆದೋರುವವು. ಇದರಿಂದಲೂ ಆತ್ಮವಿಕಾಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಹರ್ಷಿ ಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ತುತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶುಭಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಇದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ 'ಸೋತ್ರಸಂಗ್ರಹ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ

ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿ ಹಾಗೂ ಮಹಾಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹವು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಪ್ರಕಾಶಕರು ದೊರಕದಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಇದು ಇಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ೧೦೫ ಕ್ವಿಲ್ಲೆಕ ಅತಿಬಲ ಮಹಾರಾಜರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸುವ ವ್ಯಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿರುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಆ ಧರ್ಮದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೇಬ್ಬನು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದಿಗಂಬರ ಜೈನ ಸಮಾಜವು ಈ ಅವಶ್ಯಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದು ಖೇದನಸ್ಥಂಭಮಾಡುವ ವಿಷಯ. ಆದರೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ತ್ಯಾಗಿಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಈ ಅವಶ್ಯಕ ಶುಭಕಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಒಂದು ಶುಭಚಿಹ್ನೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಪ್ರಣೇತರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಸಂಗ್ರಹದ ಕಾಯವು ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಲೋಭವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಲು ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಅತಿಬಲ ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರ ನೋಡಿಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆಯನ್ನಿತ್ತು ಸಮಂಚಿತವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಗಳೂ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಇವರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಕೆ. ಭುಜಬಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

೧. ಪಂಪನ ಆದಿಪುರಾಣದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪೭)

ಶ್ರೀದೇವೇಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರವಂದಿತಗುಣವ್ರಾತಂ ಜಗತ್ಸಾಮಿ ಸಂ
ದಾದಿಬ್ರಹ್ಮನಗಾಧಬೋಧನಿಳಯಂ ದುರ್ವಾರಸಂಸಾರವಿ ।
ಚ್ಛೇದೋಪಾಯನಿಯುಕ್ತ ಸೂಕ್ತಿ ವೃಷಮಾರ್ಗಗ್ರೇಸರಂ ಪಾಪಹೃ
ತ್ಪಾದಾಬ್ಜಂ ದಯೆಗೆಯ್ವನಕ್ಕೆಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಸುಖಾವಾಪ್ತಿಯಂ ॥ ೧ ॥

ಪೆಣೆದೆಂಟುಂ ಕಿಲ್ವಿಷಂಗಳ್ಳಿಡೆ ಕಿಡದಗುಣಂ ಪೊರ್ದೆ ಬಂದೆಂಟುಮಾದಂ
ತಣಿವಂ ಕೈಕೊಂಡಮೂರ್ತರ್ಚರಮತನು ಸಮಾಕಾರರುದ್ಧತಲೇಪರ್ ।
ಪ್ರಣುತರ್ನಿತ್ಯರ್ಜಗನ್ಮಂಗಳನಿಳಯರನಂತರ್ನಿಲೋಕ್ಯಕಚೂಡಾ
ಮಣಿಗಲ್ಲಿದ್ಧರ್ಪಕೀಯಪ್ರಭುತೆಯನೆಮಗಂ ಮಾಟ್ಯತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ॥ ೨ ॥

ಮೂವತ್ತಾಳುಂ ಗುಣಂಗಲ್ಲಮಗಮದಿರೆ ಸಂದೈದುಮಾಚಾರದೊಳ್ಳ
ದ್ವಾವಂ ಕೈಗಣೈ ಶಿಷ್ಯಾಚರಣವಿಧಿಗಳಂ ತಿರ್ದಿ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ ।
ಸಾವದ್ಯಂ ಸಾರದಂತಾಗಿರೆ ನಿಯಮಿಸುವಾಚಾರ್ಯನೈಮ್ಮನೇನೋ
ದಾವಂ ತಲ್ಲಟ್ಟಿದಂತೋಸರಿಸಿ ಕಳೆಗೆ ಸಂಸಾರಕಾಂತಾರದಿಂದಂ ॥ ೩ ॥

ಹೇಯಂಗಳ್ ಖಳಕರ್ಮಬಂಧನಕರಕ್ರೋಧಾದಿಗಳ್ ಮತ್ತಪಾ
ದೇಯಂಗಳ್ ದುರಿತೇಂಧನಾನಳಲಸದ್ರತ್ನತ್ರಯಂಗಳ್ ಸುಖೋ ।
ಪಾಯಂಗಳ್ ಗಡಿಮೆಂದು ಭವ್ಯಜನಮಂ ಕಣ್ಣೊಂ ಕಲ್ಪಿಪ್ಪಪಾ
ಧ್ಯಾಯರ್ ಜ್ಯೋತಿಸುಗೆಮ್ಮ ಚಿತ್ತಗೃಹದೊಳ್ಳತ್ನತ್ರಯಜ್ಯೋತಿಯಂ ॥ ೪ ॥

ಬಗೆಯೊಳ್ಳೊಣೈ ದಯಾರಸಂ ಚರಿತದೊಳ್ಳೊಗಣೈ ಚಾರಿತ್ರನಾ
ವಗಮಾವಶ್ಯಕದೊಳ್ಳಗುಳ್ಳು ಪಲವುಂ ತೀಲಂಗಳಂ ತಾಳ್ಳಿದಂ ।
ದುಗವೆಂದುಂ ತಮಗಾಗದಂತೆಸಗುವರ್ ಸರ್ವೋತ್ತಮರ್ ಸರ್ವ ಸಾ
ಧುಗಳೋರಂತೆ ಕಳಲ್ಪುಗೆಮ್ಮ ಮನದಿಂ ದುರ್ವೋಹಸಂದೋಹಮಂ ॥ ೫ ॥

ಕಾರ್ಯಮೆಮಗಿದುವೆ ಶಿವಪದ

ಪರ್ಯಂತಂ ಬರಮನೋಘಮುದ್ಧರಿಸುಗೆ ತಾ ।

ಪ್ರರ್ಯದಿನರ್ಹತ್ಸಿದ್ಧಾ

ಚಾರ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸರ್ವಸಾಧುಗಳೆಮ್ಮಂ

॥ ೬ ॥

೨. ಪೊನ್ನನ ಶಾಂತಿಪುರಾಣದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ಸು. ೧೫೦)

ಪರಮಶ್ರೀ ಸ್ನೇಹಗೇಹಾಯತ ಪದಕಮಲಂ ಚೇತನಾಚೇತನಾಂಗ
ಸ್ಫುರಿತಾಘಾಘಚ್ಛಿದಂ ಭಾಸುರಸುರನರಸದ್ಭವ್ಯಸೇವ್ಯಂ ವಚೋ ವಿ ।
ಸ್ತುರತ್ಯಪ್ತಿವ್ಯಾಪ್ತ ಲೋಕತ್ರಿತಯನಪಗತಾಶೇಷ ದೋಷಾಳಿಮುಕ್ತ
ಸ್ಥಿರಸೌಖ್ಯಾಂಭಃ ಸ್ವಯಂಭೂರಮಣಜಲಧಿ ರಕ್ಷಿಕ್ಯ ಶಾಂತೀಶನೈಮ್ಮಂ ॥ ೧ ॥

ಕೇಶೋತ್ಪಾಟನದಂದು ಭಾವಿಸೆ ನಮಸ್ಸಿದ್ಧೇಭ್ಯ ಎಂದಾದಿತೀ
ರ್ಥೇಶರ್ ವಂದಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದರಜರರ್ ಸಿದ್ಧಂ ನಮಾದ್ಯಂ ಜಗ ।
ಕ್ಯಾ ಶುದ್ಧಾಕ್ಷರಮೆಂಬ ಸುದ್ದಗೆಯುವಿಂತಾರ್ ಪೂಜ್ಯರೆಂದಾಂ ಭವ
ಕ್ಷೇಶೋಚ್ಛಿತ್ತಿನಿಮಿತ್ತದಿಂದೆಹಿಗುವೆಂ ಸಿದ್ಧಾಂಘ್ರಿ ಪದ್ಮಂಗಳೊಳ್ ॥ ೨ ॥

ವೀರಜಿನೇಂದ್ರನಿಂ ಗಣಧರಾಗ್ರಣಿಯಿಂ ಕ್ರಮದಿಂದೆ ಬಂದ ವಿ
ಸ್ತಾರದ ಜೈನಧರ್ಮದ ಮೊದಲ್ ಪರಮೇಶ್ವರರಿಂಬಿನಂ ಸದಾ ।
ಚಾರಸಮೇತರಾದರಿಮಗೀಗೆ ಶಿವಾಸ್ತದ ಮುಖ್ಯ ಸೌಖ್ಯಮಂ
ಸೂರಿಗಳಂಗಜಾರಿಗಳತತ್ತ್ವವಿದಾರಿಗಳುಧೃಚಾರಿಗಳ್ ॥ ೩ ॥

ಕ್ಷಾಯಿಕದೃಷ್ಟಿ ತುಷ್ಟಿಯೊಳೊಡಂಬಡೆ ಜೈನವಚೋವೃತಂ ಮುಖ
ಶ್ರೀಯ ಪೊದಟಕ್ಕಿಯಂ ಬೆಳಗೆ ಸೌಗತ ಸಾಂಖ್ಯಶಿವಾಗಮಂಗಳಂ ।
ನ್ಯಾಯನಯಪ್ರಮಾಣ ಸುವಚಃಕ್ರಮದಿಂ ಸಲೆ ಸೋಲೆಗೆಲ್ಲಪಾ
ಧ್ಯಾಯರಜೇಯರೀಗೆಮಗೆ ಮುಕ್ತಿನಿವೇಶಮನಪ್ರಣಾಶಮಂ ॥ ೪ ॥

ಬಗೆ ಶುದ್ಧಂ ತನುಶುದ್ಧ ಮಾಸ್ತುತಿಪದಾರ್ಥಂ ಶುದ್ಧಮಿಂತೀ ತ್ರಿಶು
ದ್ಧಿಗಳಿಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆಮ್ಮ ನೋತೆಹಿಗುವೆಮ್ಮಂ ಬಂದಿಪೆಮ್ಮಂ ತ್ರಿಕಾ ।
ಲಗಯೋಗರ್ ಪರಮೇಶ್ವರರ್ ಪರಸುಗಿಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಸರ್ವಸಾ
ಧುಗಣಂ ಸಾಧುಗಳಪ್ರೇಮಾ ಪರಕೆಯಿಂದಾಮುಂ ವ್ರತವ್ರತದೊಳ್ ॥ ೫ ॥

೩. ರನ್ನನ ಅಜಿತಪುರಾಣದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೧)

ಶ್ರೀಮನ್ನಮ್ರಾಮರೇಂದ್ರಾರುಣ ಮಣಿಮಕುಟದ್ಯೋತ ಬಾಲಾರ್ಕಲೀಲೋ
ದ್ವಾಮಂ ಕಾಶ್ಮೀರರಾಗಂ ತನಗೆ ವಿನತನಾಗೇಂದ್ರಹಸ್ತಾರುಣಾಬ್ಜಂ ।
ಹೈಮಂ ಕರ್ಣಾವತಂಸಂ ತನಗೆನೆ ಕರಮೊಸ್ಪಿದಳಾರ್ಹಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧಾಮಂ ಮಾಟೈಮ್ಮಹೃತ್ಪದ್ಮಮನಜಿತಜಿನೇಂದ್ರ

ಕ್ರಮಾಂಭೋರುಹ ಶ್ರೀ ॥ ೧ ॥

ಮೊದಲೊಳೆ ಸಿದ್ಧಭಕ್ತಿ ಸಕಳಕ್ರಿಯೆಗಾದುದು ಸಿದ್ಧಮಾತೃಕಾ
ವದವಿಗೆ ತಾನೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಾದುದುಮಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯೆಂ ।
ಬುದು ಶುಭವಾಕ್ಯಮಾಯ್ತನಿಪ ಸಿದ್ಧರನಂತಸುಖಪ್ರಯುಕ್ತರ
ಭೃದಯಸುಖಂಗಳೆಂ ನಮಗೆ ಮಾಡಿ ನಿಮಿರ್ಚುಗೆ ಕಾವ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಂ ॥ ೨ ॥

ನೆಗಟ್ಟಿದುರ್ದತ್ತಮ ಜೈನಮಾರ್ಗರುಚಿಯಿಂ ಚಾರಿತ್ರಸಂಸಿದ್ಧಿಯೊಳ್
ನೆಗಟ್ಟಿರ್ಪಿಷ್ಯರುಮಂ ನೆಗಟ್ಟಿವರದರ್ಕಾಚಾರ್ಯರೆಂಬೀ ವೆಸರ್ ।
ಜಗತೀವ್ಯಾಪಕಮಾಗೆ ತಾಮೆ ಕಣಿಯಾಗಿದರ್ ರ್ ಗುಣಂಗಳ್ಳೆ ಭ
ವ್ಯಗುಣಂಗಳ್ಳೆಮದಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ ಮೆಟಿಗಾಚಾರ್ಯರ ನಿಜಾದಾರ್ಯಮಂ ॥ ೩ ॥

ಇವು ಸುಜ್ಞಾನದ ಸಲ್ವ ಬಟ್ಟಿಗಳಿವಜ್ಞಾನಾಂಧಕೂಪಂಗಳೆಂ
ದು ವಿಶುದ್ಧೋದಿತಬುದ್ಧಿಯಿಂದಉಪಿ ಲಾಭಖ್ಯಾತಿಪೂಜಾನವೇ ।
ಕ್ಷೆ ವಿನೀಯರ್ಕಳೊಳಾಗೆ ತತ್ತ್ವಗೃಹದೊಳ್ ರತ್ನಪ್ರದೀಪಂಗಳಿ
ರ್ಪನೊಲಿರ್ಪರ್ ನಿರಪಾಯರೀಗೆಮಗುಪಾಧ್ಯಾಯರ್ ಸುಖೋಪಾಯಮಂ ॥

॥ ೪ ॥

ಭವಕಾಂತಾರವಿಹಾರದೊಳ್ ವಿಷಯಮಂ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಲ್ ಚಿತ್ತಸಂ
ಭವನಂ ಸಂಹರಿಸಲ್ ಕಷಾಯಭಟರಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲೊಪ್ಪೀ ಮಹಾ ।
ವ್ಯವಸಾಯಂ ತಮಗಾಗೆ ಭವ್ಯಜನಕೆಲ್ಲಂ ಶಾಂತಿಮಿಚ್ಛಂತಿ ಸಾ
ಧವ ಎಂಬುತ್ತಮ ಸಾಧುವರ್ಗಮೆ ನೆರಂ ಸ್ವರ್ಗಾವರ್ಗಂಬರಂ ॥ ೫ ॥

೪. ಶಾಂತಿನಾಥನ ಸುಕುಮಾರ ಚರಿತೆಯಿಂದ
(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೬೮)

ಶ್ರೀಮನ್ನಾಕಾಧಿನಾಥಾನತ ಮಕುಟಮಣಿದ್ವೈತಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಂ ನಿಃ
ಕಾಮಂ ಶ್ರೀವರ್ಧಮಾನಪ್ರವರ ಮುನಿಜನಾನಂದಸಂಸ್ತುತ್ಯ ಸಿಂಧು |
ಸ್ತೋಮಾಳಂಕಾರಿತಾಂಭೋಸಿಧಿ ನಿರುಪಮಜೋಧಾಕರಂ ನೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧಾಮಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಥಂ ಕುಡುಗೆಮಗನ್ಮತಾವಾಸಮಂ ವೀರನಾಥಂ || ೧ ||

ಪರಮಾನಂತಚತುಷ್ಟಯೈಕನಿಳಯರ್ ಲೋಕೈಕಪೂಜ್ಯರ್ ಪ್ರಸಿ
ದ್ಧರಮೂರ್ತರ್ ನಿರಪಾಯರಕ್ಷಯರಜೇಯರ್ ಸಿಷ್ಟಿತಾತ್ಮರ್ ಜಗ |
ದ್ಗುರುಗಳ್ಳ ಕರ್ಮಕಲಂಕವಂಕರಹಿತರ್ ತ್ವಾಮೆಂಬಿನಂ ಸಂದ ಸಿ
ದ ರನಂತರ್ ದಯಗೆಯ್ವರಕ್ಕೈವಗನಸ್ತೋದಾತ್ತಸಂಸಿದ್ಧಿಯಂ || ೨ ||

ಇರೆ ಪಟ್ಟಿಂಶದ್ಗುಣಂಗಳ್ ತಮಗಮರ್ವಿರಲಾಚಾರಮಯ್ಯಂ ಬೆಡಂಗಿಂ
ದೊರೆವೆತ್ತತ್ಯಂತಮಾಗುತ್ತಿರಲಧಿಗಮ ಶಿಷ್ಯೋತ್ಕರಾಂಗ್ರಹತ್ವಂ |
ನಿರುತಂ ಕೈಗಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣುತ್ತಿರಲೆಸಗುವಚಾರಿತ್ರಸಂಪದ್ಧರೀ ದು
ಸ್ತರಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಯಿಂದಂ ಪೊಜಿಮಡಿಸುಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮರಾಚಾರ್ಯ
ರೈಮ್ಮಂ || ೩ ||

ನಡೆಯಂ ಧರ್ಮದ ಬಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಬಿಸುಡಿನಾ ದುಃಖಾಪದುರ್ಮಾರ್ಗಮಂ
ಕಿಡಿಸಿಂ ಶಲ್ಯಕಷಾಯವರ್ಗರಿಪುವಂ ರತ್ನತ್ರಯಜ್ಯೋತಿಯಂ |
ಪಡೆಯಂ ವೀಮೆನುತಂ ವಿನೇಯಜನಮಂ ಕಲ್ಪಿಪ್ಪವಾಧ್ಯಾಯರಾ
ಗತಮೆಮ್ಮಂ ಮನಮೊಲ್ಪ ಕಲ್ಪಿಸುಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗೋಪದೇಶಂಗಳಂ || ೪ ||

ಪಗೆ ಕರ್ಮಂ ಪೆಟಿವಲ್ಲವೆಂದಘಕುಲ ಪ್ರಧ್ವಂಸನೋಪಾಯಮಂ
ಬಗೆಯುತ್ತುಂ ಸಮಸಂದಮೂಲಗುಣಮಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಮಂ ತಾಳ್ವಿನಂ |
ಮಿಗೆಯಿಂ ಮಿಕ್ಕಪಿಂ ಸದಾಚರಿತದಿಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾ
ಧುಗಳೆಮ್ಮಂ ದಯೆಯಿಂದ ಬೋಧಿಸುತಮಿಕ್ಕೈದುಂ
ಜಿನೇಂದ್ರೋತ್ತಿಯಂ || ೫ ||

೩೧. ನಯಸೇನನ ಧರ್ಮಾವ್ಯವೃತ್ತಿವಿಂ
(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೧೭)

ಶ್ರೀರಾಮಾರಮಣೀಯಪಾದಪರಸೀಜಾತಂ ನಿಲಿಂಪೇಂದ್ರವೃಂ
ದಾರಾಧ್ಯಂ ಭುವನತ್ರಯಪ್ರಭು ವಿನೇಯಾನೀಕಕಲ್ಪದ್ರುಮಂ ।
ಧೀರಂ ನಿತ್ಯನನಂತನಕ್ಷಯಸುಖಂ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನೇಶಂ ಜಗ
ತ್ಸಾರಂ ವೀರಜಿನೇಂದ್ರಸೀಗೆನುಗೆ ಮುಕ್ತಿಸುಖಾವಾಪ್ತಿಯಂ ॥ ೧ ॥

ಪುದಿದೆಂಬುಂ ಕರ್ಮಬಂಧಂ ಪಜುವಡೆ ಕಿಡವೆಂಬುಂ ಗುಣಂಪೋರ್ವೆ ಲೋಕಾ
ಗ್ರದೊಳೋರಂತೊಸ್ಪಿ ಸಿಂದಚ್ಯುತರಜಿತರಮೂರ್ತರ್ ಪ್ರಣೂತರ್ ಸು
ಸೌಖ್ಯಾ ।

ಭೃದಯರ್ ನಿತ್ಯಜರ್ ಜಗನ್ಮಂಗಳರಮಳ ಗುಣೋತ್ತಂಗರುದ್ಧೂತಲೇಪರ್
ಮುದದಿಂ ಸಿದ್ಧರ್ ಸ್ವಕೀಯಪ್ರಭುತೆಯನೆವುಗಂ ಮಾಟೈ
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ ॥ ೨ ॥

ವರಪಂಚಾಚಾರದೊಂದುನ್ನತಿಯೊಳಿವರೆ ಲೋಕೋತ್ತಮರ್ ವಿಶ್ವ ಸತ್ವೋ
ತ್ಕರಮಂ ರಕ್ಷೆಪ್ಪುಪಾಯಕ್ಕಿವರೆ ಧರಣಿಯೊಳ್ ಸಜ್ಜನರ್ ಪ್ರಸ್ತುತರ್ಭಾ ।
ಸುರಮುನ್ವತ್ತಾಪುನುತ್ಯುಕ್ತಮ ಗುಣದೊಳಿನರ್ತಾಮೆ ಸತ್ಪ್ರಜ್ಞರೆಂಬಂ
ತಿರೆ ಮಿಕ್ಕಾಚಾರ್ಯವರ್ಯರ್ ಕರುಣದಿನಘನಿರ್ಮುಕ್ತರಂ ಮಾಡುಗೆಮ್ಮಂ ॥ ೩ ॥

ನುತಭವ್ಯಾನೀಕ ನೀಳಾಂಬುರುಹಮಲರೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಸೂರ್ಯಾಂಶು ಕುಂದಲ್
ಶ್ರುತದುಗ್ಧಾಂಬೋಧಿ ಪರ್ಚಲ್ ಜನನಿಗದಿತ ತತ್ತ್ವಾಂಶು ಪರ್ವಲ್ಲುರತ್ನ ।
ತ್ರಿತಯಾದ್ರೀಂದ್ರಾಗ್ರದೊಳ್ ಶೋಭಿಸುವನಘರುಪಾಧ್ಯಾಯತಾರಾಧಿಪರ್ ಸಂ
ತತಮಸ್ಮಚ್ಚಿತ್ತಗೇಹಾಂತರವಿಮಳತೆಯಂ ಮಾಟೈ
ವಾಗ್ಜ್ಞೋತಿಯಿಂದಂ ॥ ೪ ॥

ಮನದೊಳ್ಕೈಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಣುತ್ತಿರೆ ದಯೆ ವರಚಾರಿತ್ರದೊಳ್ಪರ್ಚೆ ತೀಲಂ
ಜಿನಪಾದಾಂಭೋಜದೊಳ್ಳುತ್ತಿರೆ ಮತಿ ಜಿನತತ್ತ್ವಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ ಸಂತತಂ ಭಾ ।
ವನೆ ಮತ್ತೋಲಾಡೆ ಕರ್ಮಾರಿಯನದಟೆವಾನಂದವೀರರ್ತಪಶ್ಚ್ರೀ
ವನಿತಂಗಳಂಕಾರಲಿಮ್ಮಿಂದಪಹರಿಸುಗೆ ದುರ್ವೋಹಮಂ ಸಾಧುವರ್ಗಂ ॥ ೫ ॥

೬ ಕರ್ಣಪರ್ಯಾನ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣಾದಿಂದ
(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೪೦)

ಶ್ರೀಲೀಲಾಸದನಂ ನಿಜಾಂಘ್ರಿಕಮಳದ್ವಂದ್ವಂ ಲಸದ್ವಿವ್ಯವಾ
ಕ್ಪ್ರೀಲೀಲಾಸದನಂ ನಿಜಾಸ್ಯಕಮಳಂ ನಿಸ್ಸೀಮಕಾರುಣ್ಯಸು ।
ಶ್ರೀಲೀಲಾಸದನಂ ಸುಹೃತ್ಯಮಳಮಾದಕ್ಷಾಣನೀಗಕ್ಷಯ
ಶ್ರೀಲೀಲಾಸ್ವದಮಂ ಸಮಂತು ನಮಗಂ ಶ್ರೀನೇಮಿಭಟ್ಟಾರಕಂ ॥ ೧ ॥
ದುರಘತಮೋ ವಿದೂರರವಿನಷ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಾಷ್ಟಕಾನ್ವಿತರ್
ಚರಮಸಮಗ್ರವಿಗ್ರಹಸಮರ್ ಭುವನತ್ರಿತಯಾಗ್ರಸಂಸ್ಥಿತರ್ ।
ಸರಮವವಿತ್ರಪ್ರತಿಮ ಸನ್ನತಸಾರಸುಖೈಕಪಾತ್ರೀ
ಗುರುತರಸಿದ್ಧಿಯಂ ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧರನಂತ ಸುಖಪ್ರವೃದ್ಧಿಯಂ ॥ ೨ ॥
ನಃತಪಟ್ಟಿಂಶದ್ಗುಣಂಗಳ್ ನೆಜೆಯೆ ನಿರುತಮೋರಂತಿರಾಚಾರಮಯ್ದ
ಸ್ವಿತಮಾಗಲ್ ತಮ್ಮೊಳಾದಂ ನಿಯಮಿಸಿ ನಿಜಶಿಷ್ಯಾಳಿಯಂ
ಭೂರಿಭೂವಿ ।

ಶ್ರುತರಾಗಿದಾರ್ಯವರ್ಯರ್ ವಿಜಿತವಿಷಯರಾಚಾರ್ಯ
ರಿನ್ನೆಮ್ಮನತ್ತೂ
ಜಿತಬೋಧಾಧಾರರವೃಂಶಿರೆ ನಿಜಿಸುಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮದೊಳ್
ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಂ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಯಸ್ಕಾರಣವೀ ವಿಶುದ್ಧವಿಲಸದ್ರತ್ನತ್ರಯಂ ನೋಟಿಸ್ಪೃಡೆ
ಶ್ರೀಯಸ್ಕಾರಣವೀ ಕಷಾಯಚಯಮಂದಾದಂ ವಿನೇಯಾಳಿಯಂ ।
ಮಾಯಾದೂರತೆಯಿಂದೆ ಶಿಕ್ಷಿಪ ಜಗಜ್ಜ್ಞಾಯರ್ ನುತರ್ ಸಂದುವಾ
ಧ್ಯಾಯರ್ ಮಾಟಕಿಮಗಾಗಳುಂ ದಯೆಯಿನಾ ರತ್ನತ್ರಯ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ ॥ ೪ ॥

ಒಗೆಯೆ ದಯಾರಸಂ ಬಗೆಯೊಳುತ್ಕಟಮಾಗರೆ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಮಂ
ತಗಣಿತಮಾಗಿ ತಮ್ಮಯ ನೆಗಲ್ಲಿಯೊಳನ್ನಿತಮಾದ ಸದ್ಗುಣಂ ।
ಸೊಗಯಿಸೆ ಸಂದ ಸಾಧುಜನಮಕ್ಷಯ ಮೋಕ್ಷಸುಖೈಕಭಾಜನರ್
ವಿಗತವಿಷಾದರೀಗೆಮಗೆ ಸಂಸ್ತುತಮಪ್ಪ ಚರಿತ್ರವೃತ್ತಿಯಂ ॥ ೫ ॥

೭ ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ಅರ್ಧನೇಮಿ ಪುರಾಣದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೦)

ಶ್ರೀಯಂ ಶ್ವೇತಾತವತ್ರಂ ಪ್ರಥಿತವಿಭವಮಂ ಚಾಮರಂ ಬೋಧಮಂ ವಾ
ಕ್ವೀಯೂಷಂ ಪರ್ಮೆಯಂ ಭಾಸುರತರವಟಹಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಸಿಂಹಪೀಠಂ ।
ಸ್ವಾಯತ್ತಂ ಮಾಙ್ಗಿನಂ ಭಾವಳಯವಿಲಸಿತಾಶೋಕ ಮಂದಾರವರ್ಷ
ಚ್ಛಾಯಚ್ಛನ್ನಾಂಗನಾದಂ ತ್ರಿಭುವನವಿನುತಂ ನೇಮಿ ರಕ್ಷಿಕ್ಕೇ ನಮ್ಮಂ ॥ ೧ ॥

ಲೀಳಾಗಾತ್ಯೈಕವವಲ್ಲೀ ಮುಕುಳಮೆನಿಸೆ ನಾಸಾಗ್ರದೊಳ್ ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ
ವ್ಯಾಳಂ ಶಯ್ಯಾತಳಂ ಪೂಗಣೆಯನೊಣೆಧೃತಂ ಕರ್ಪವಿಲ್ಲಾಗೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಂ ।
ಹೇಳಾಕೃಷ್ಣಂ ಸಪುಷ್ಪಂ ಹರಿಮದಹರನಪ್ಪಂತೆ ಕಂದರ್ಪದರ್ಪ
ವ್ಯಾಳೋಳಕ್ರೀಡೆಗಾದಂ ಕುಡುಗೆಮಗೆ ಮಯೋತ್ಸಾಹಮಂ
ನೇಮಿನಾಥಂ ॥ ೨ ॥

ವಿಮಳಜ್ಞಾನಾಳಿನಾಳಂ ಸುಖಮಯ ಮಕರಂದಾಕರಂ ಮುಕ್ತಪಾಪ
ಭ್ರಮರಂ ಸಂಸಕ್ತ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ವಲ ಗುಣಮವಗಾಹಾವಹಂ ಭದ್ರಮುನ್ನಿ ।
ದ್ರಮವಾರಂ ಪಾವನಪ್ರಸ್ತುತಗತಿ ಭುವನಾಗ್ರಸ್ಥಿತಂ ತೋರ್ಕೆ ನಿಚ್ಚಂ
ನಮಗಿಂತತ್ಯಂತ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲಿತಲವನಮಂ ಸಿದ್ಧನೀರೇಜಷಂಡಂ ॥ ೩ ॥

ಆಚಾರಂ ನಿಸದಾಗಿ ಸದ್ಗುಣಗಣಂ ಮುಂತಾಗಿ ಮಂತ್ರಕ್ರಿಯಾ
ಳೋಚಂ ನಿರ್ವ್ಯಭಿಚಾರಮಾಗೆ ಜಿನರಾಜಪ್ರಾಜ್ಞ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ।
ಶಾಚವ್ಯೋಚಿತಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಮಗೇಕಚ್ಚತ್ರಮಾಯೆಂದುಮೆಂ
ಬಾಚಾರ್ಯರ್ ನಮಗೀವರಕ್ಕೆ ನಯನಿಕ್ಷೇಪಪ್ರಮಾಣಂಗಳಂ ॥ ೪ ॥

ಪುಸಿಯಂ ಪೊರ್ದದಿರಾರ್ತಮಂ ಬಿಸುಡು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸೊಳ್ಳನ
ಚೀಸು ನೀಂ ದರ್ಶನಶುದ್ಧನಾಗು ದುರಘವ್ಯಾಹಕ್ಕೆ ಬೋಧಾಸಿಯಂ ।
ಮಸೆ ಲೇಸಾಗಿ ದಯಾತರಂಗಿಣಿಯೊಳೋಲಾಡೆಂದುಪಾಧ್ಯಾಯರೋ
ದಿಸಿ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಂದದಿಂ ಬೆಳಗುಗಂದಂದಿಗೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತಮಂ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೋತ್ರಂಗಳ್ ಪರಮಾಗಮಕ್ಕೆ ಮತಿ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಜ್ಞಾನ ಚಾ
ರಿತ್ರಂಗಳ್ಗೆ ದಯಾವಲೋಕನೆಗೆ ಕಣ್ಣಳ್ ಮಾಯವೋದಂತೆ ಚಿ ।

ನ್ಮಾತ್ರಕ್ಕಂ ಪರಭಾವದೊಳ್ಳೊಡೆಯದಿರ್ವೇಕಾಂತ ಶಾಂತಂ ಕ್ಷಮಾ
ಪಾತ್ರಂ ಸಾಧುಸುಧಾಂಶುವಂಶಮೆನುಗೀಗತ್ಯಂತ ಸಂಶುದ್ಧಿಯಂ || ೬ ||
ಆಯತಿಯಂ ಸಿಮಿರ್ಚುವರುಹಂತರ ಕೇವಲಬುದ್ಧಿ ಸಿದ್ಧರಾ
ದಾಯತಬೋಧಸಿದ್ಧಿ ವರಸೂರಿಗಳುತ್ತಮವೃತ್ತಿ ಸಂದುಪಾ |
ಧ್ಯಾಯರ ಪಾವನಪ್ರತಿಭೆ ಸಾಧುಗಳಿದರ್ ವಿಶುದ್ಧದರ್ಶನಾ
ಮ್ನಾಯಮತಿಪ್ರಕರ್ಷಮೆನುಗೀಗೆ ಸಮಸ್ತಮತಿಪ್ರಕಾಶಮಂ || ೭ ||

೮. ಅಗ್ಗಳನ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಪುರಾಣದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೯)

ಶ್ರೀಪಾದದ್ವಿತಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣಕೃತಿ ವ್ಯಾಸಕುಗೀರ್ವಾಣಕಾಂ
ತಾಪಾಂಗಪ್ರತಿಬಿಂಬಕೋಟಿಘಟಿತ ಸ್ಮೇರಸ್ಥಳೇಂದೀವರ |
ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಂ ಹಿಮವನ್ನಗೆಂದ್ರಮೆನೆ ಕಣ್ಣಿಂಬಾದ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಂ
ರೂಪಂ ದಿವ್ಯವಚೋಮರುನ್ನದಿಯನೆಮ್ಮೊಳ್ ಮಾಟಿಸ್ತಿ
ನೈರ್ಮಲ್ಯಮಂ || ೧ ||
ಆವೃತ ಘಾತ್ಯಘಾತಿದುರಿತಾತ್ಮಯದೊಳ್ ಚರನಾಂಗಮಾತ್ರಕರ್
ಜೀವಘನಸ್ವರೂಪಮೊಗೆತರ್ಪುದುಮುಷ್ಕಮುಭೂಮಿವಿಷ್ವರ |
ಸ್ತಾವಧಿಸೌಖ್ಯಮುಖ್ಯರುಪಶಿಷ್ಟ ಗುಣಾಷ್ಟಕರಾದನರ್ಪರ
ಶ್ರೀವನಿತೇಶರೀಗೆಮಗೆ ಸಿದ್ಧರತೀಂದ್ರಿಯಸೌಖ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಂ || ೨ ||
ಧೈರ್ಯಂ ಘೋರತಪಃ ಪರೀಷದಸಮೂಹಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಳ್ ಸಂದ ತಾ
ತ್ಪರ್ಯಂ ಪಂಚವಿಧಾನುಳಾಚರಣ ಪಟ್ಟಿಂಶದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯೊಳ್ |
ಕಾರ್ಯಂ ಶಿಷ್ಯವಿನೇಯಶಿಕ್ಷೆಯೊಳೊಡಂಬಟ್ಟೊಪ್ಪೆ ಸಂತೋಭಿಪಾ
ಚಾರ್ಯರ್ ತಾಮೆನುಗೀಗೆ ಸಪ್ತಪರಮಸ್ಥಾನೋದಯೋಪಾಯಮಂ || ೩ ||
ನಯನಿಕ್ಷೇಪಪ್ರಮಾಣಂಗಳೊಳೆ ಪಡೆದನೈಕಾಂತಸಿದ್ಧಿಪ್ರತಿಜ್ಞಾ
ಜಯಮಂ ತದ್ವಿಜ್ಞರೊಳ್ ಮುಂ ಬಟಿಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಭವ್ಯರ್ಗ ಸದ್ಧರ್ಮಕರ್ಮಾ |
ಶ್ರಯತತ್ತ್ವಾತತ್ತ್ವಭೇದಂಗಳನೊಡರಿಸಿ ವಾಕ್ಪ್ರೇಯಶಶ್ರೀಸಮಾಕೃ
ಷ್ಟಿಯನಾದಂ ಸಂದರಂತರ್ಮುಖತೆಗಭಿಮುಖಂ ಮಾಟ್ಯುವಾಧ್ಯಾಯ
ರೆಮ್ಮಂ || ೪ ||

ಶೀಲಂ ಪಾಲಿತಷಟ್ಟಿಕಾರಮೆಸಿರ್ವಾವತ್ಯಕಕ್ಕಾಯ್ತು ನಿ
ತ್ಯಾಲಂಬಂ ನಿರವದ್ಯವಾಯ್ತು ಚರಿತಂ ಸಾವದ್ಯಮಂ ಪೊರ್ದದೆಂ ।
ದೀಲೋಕಂ ಪೊಗವ್ವಪ್ರಮತ್ತಗುಣಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದ ಬೋ
ಧಾಲೋಕರ್ ದಯೆಗೆಯ್ಗೆ ಸಾಧುಗಳಘ ಪ್ರಧ್ವಂಸನಪ್ರಾಧಿಯಂ || ೫ ||

ಪರಿಹೃತದೋಷಂ ಸಗುಣಂ
ಪರಾರ್ಥ್ಯಮುತ್ಪ್ರಭಮತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಳಂ ।
ಕರಿಸಿರ್ಕೆ ಪಂಚಗುರು ಪಂ
ಚರತ್ಸವಾಳಿಕೆ ಮದೀಯಮತಿನಾವಿನಿಯಂ || ೬ ||

೧. ಜನ್ಮನ ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣದಿಂದ
(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೦೧)

ಶ್ರೀಮದನಂತ ಬೋಧದಿನನಂತ ವಿಳೋಕನದಿಂದನಂತ ಸೌ
ಖ್ಯಾಮೃತದಿಂದನಂತ ಬಲದಿಂದ ತನಗಾದುದನಂತ ನಾಮಮು ।
ದ್ವಾಮದನಂತ ಕರ್ಮಜಯದಿಂದೊರೆವೆತ್ತುದು ಮತ್ತನಂತಜಿ
ನ್ನಾಮನಿಪ್ಪನೀಗಮಗನಂತಜಿನೇಂದ್ರನಂತಸೌಖ್ಯಮಂ || ೧ ||

ಸಿದ್ಧರ್ ನಿಷ್ಪನ್ನಸೌಖ್ಯೋದಯದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸಂದ ನಿತ್ಯತ್ವದಿಂದಂ
ಸಿದ್ಧರ್ ಲೋಕಾಗ್ರದೊಳ್ ನಿಶ್ಚಳನಿವಸನರಾಗಿದ್ ವಿಖ್ಯಾತಿಯಿಂದಂ ।
ಸಿದ್ಧರ್ ತಾನಾದಮೂರ್ತರ್ ಚರಮತನುಸಮರ್ ನಿರ್ಗುಣರ್
ಸದ್ಗುಣರ್ ಸಂ

ಶುದ್ಧರ್ ಸಿದ್ಧರ್ ನಿತಾಂತಂ ನಿಲಿಸುಗೆ ನಿಜನಿಶ್ಚ್ರೇಯಸ
ಶ್ರೀಯೊಳೆಮ್ಮಂ || ೨ ||

ರೋಚಿರ್ಮಾಳೆಗಳಂತೆ ತಳ್ತೆಸೆಯೆ ಷಟ್ಟಿಂಶದ್ಗುಣಂ ಕೂಡೆ ಪಂ
ಜಾಚಾರಾಚರಣಂ ದಿಗಂಬರವಿಳಾಸೋದ್ಭಾಸಮಂ ಬೋಧಲ ।
ಕ್ಷಿಪ್ರಚಾತುರ್ಮುಖಬಿಂಬದಿಂದ ಪರಮಧರ್ಮಾರ್ಭೋಜಿನೀ ಸೂರ್ಯರಾ
ದಾಚಾರ್ಯರ್ ದಯೆಯಿಂದ ಕಬಿಲ್ಪಗೆ ಮದೀಯ ಸ್ವಾಂತದಿಂದಂ
ಧ್ವಾಂತಮಂ || ೩ ||

ನ್ಯಾಯಜ್ಯೋತಿಯನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಕುಮತಧ್ವಾಂತಂಗಳಂ ಮುಕ್ತಿವಾ
 ಥೇಯಂ ನಿರ್ಮಳ ಧರ್ಮಮೆಂಬ ನುಡಿ ಭವ್ಯರ್ಗಪ್ಪಿನಂ ತೋರ್ಪುವಾ |
 ಧ್ಯಾಯರ್ಗಾನತನಪ್ಪೇನಿಗೇನಗುವಾದೇಯಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮಿಂ
 ಹೇಯಂ ಕಾಯಸಮೇತವಸ್ತುವೆನಿಸಿ ಸಿಶ್ರೇಯಸೋಪಾಯಮಂ || ೪ ||
 ಪರಮದಯಾಗುಣಂ ನಯನದೊಳ್ ದೊರೆವೆತ್ತನುಕಂಪೆ ಕಾಯದೊಳ್
 ಗುರುವಿನಯಂ ಗುಣಾಧಿಕದೊಳುದ್ಧತಭಾವನೆ ತತ್ತ್ವವೃತ್ತಿಯೊಳ್ |
 ಚರಿತಮುದಾತ್ತ ಪಟ್ಟಿಯೆಗಳೊಳ್ ಧೃತಮೌನತೆ ಲೋಕವಾರ್ತೆಯೊಳ್
 ದೊರೆವಡೆದೊಪ್ಪೆ ಸಂದರೆವುಗೀಗಲಿವಂ ಸಲೆ ಸರ್ವಸಾಧುಗಳ್ || ೫ ||

ಆ ಪರಮಶ್ರೀದೃಷ್ಟಿಕ
 ಳಾಪಮನೆಪಗಿಸುವ ಸಂಪದಕ್ಕೆಮಗದೆ ದಲಾ |
 ರೂಪರ್ಹಸ್ತಿದ್ಧಾಚಾ
 ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಾಖ್ಯಸರ್ವಸಾಧುಸ್ತನನಂ || ೬ ||

೧೦. ಗುಣವರ್ಮನ ಪುಷ್ಪದಂತ ಪುರಾಣದಿಂದ
 (ಕ್ರಿ. ಶ. ಸು. ೧೨೪೫)

ಶ್ರೀಪಾಲೋವಿಾಶಭೂಭೃತ್ಸಮುದಯವಿನುತಂಗಳ್
 ತಮಸ್ತೋಮಜೈತ್ರಾ
 ದೀಪಂಗಳ್ ದರ್ಶಿತಾಶಾಂಬರಸಕಲವದಾರ್ಥಕ್ರಮಂಗಳ್
 ಸದಾಲೋ |
 ಕಾಪದ್ವಿಚ್ಛೇದಕಂಗಳ್ ಮಹದಮೃತನಿಧಿಸ್ಥೂರ್ತಿಗಳ್ ಪುಷ್ಪದಂತ
 ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳ್ ಸಮುತ್ಪಾದಿಸುಗೆಮಗೆ ಹೃದಿಂದೀವರಾನಂದ
 ದೊಳ್ಳಂ || ೧ ||

ಅನಿಶಂ ಸ್ವಾತ್ಮಗುಣಪ್ರಬುದ್ಧರೆನಿಸಿದುಂ ಮುಕ್ತರಾದಂ ನಿರಂ
 ಜನರಾಗಿದುಮಶೇಷ ಲೋಕನಿಹಿತಾರ್ಥಗ್ರಾಹಿಗಳ್ ಯೋಗವ |
 ತನಮೊಂದುಂ ತಮಗೆಂದುಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿಯುಂ ಸಿದ್ಧರ್ಥಳೆಂದೆಂಬ ಪೆಂ
 ಪಿನಮೂರ್ತರ್ ಪರಮಾತ್ಮರುದ್ಧರಿಸುಗೆಮ್ಮಂ
 ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪನ್ನೆಗಂ || ೨ ||

ವರಪಂಚಾಚಾರನಾಚಾರವನೊದವಿಸೆ ಷಟ್ಪಿಂಶ [ದುಡ್ಡು]

ದ್ವಣಂ ಬಿ

ತ್ತರದಿಂದಂ ಸದ್ಗುಣವ್ರಾತದೊಳನುವಿಸೆ ಸಮ್ಯಕ್ತಪಃ ಶೀಲಜಾಲಂ ।

ಪೊರೆದಂತೇವಾಸಿ ಭವ್ಯಾವಳಿಗತುಳತಪಃಶೀಲಮಂ ಮಾಡೆ

ಲೋಕೋ

ತ್ತರರಾದಾಚಾರ್ಯರೆಮ್ಮಂ ಸಿಯಮಿಸುಗೆ ನಿಜಾನುಗ್ರಹವ್ರಾಥಿ

ಯಿಂದಂ || ೩ ||

ನಯವಾದಂ ನಯಮಾಗಿ ಕೂಡೆ ಪೊಳೆಯಲ್ ಸಿಕ್ಷೇಪ

ಮಾಕ್ಷೇಪಮಾ

ರಯಮಿಲ್ಲೆಂದೆಸಿಸಲ್ ಪ್ರಮಾಣಗದಿತಾರ್ಥಂ ಸಂರಯಂಗೊಳ್ಳ

ವಾ ೮

ದಿಯೊಳುಂಟಾಗೆ ಲಸತ್ಪ್ರಮಾಣಮತಿಯುಂ ರತ್ನತ್ರಯಂ ಮುಕ್ತೈಲಂ

ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಲ್ ಮಿಗೆ ಪೇಚ್ಚಿರೀಗೆಮಗುವಾಧ್ಯಾಯರ್

ಸುಖೋಪಾಯಮಂ || ೪ ||

ಬಗೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವಿಸಿಶ್ಚಯಂಬಡೆಯೆ ನೈಗ್ರಂಥ್ಯ

ಪೊದಟ್ಟಿತ್ತು ಶಾಂ

ತಿಗಡರ್ಪಾಗಿರಲುಗ್ರಹಮರಿವುವಂ ಸಿರ್ಮೂಲನಂ ಮಾಡುವು ।

ಜ್ವಗಮಾಯೊಂದಿರಲಪ್ರಮತ್ತತೆಯೊಳನ್ಯ ಪ್ರೀತಿಶೀಲಕ್ಕೆ ಕೇ

ಡೊಗೆದತ್ತೆಂಬ ವಿರುದ್ಧವೃತ್ತರೆಮಗೊಳ್ಳಂ ಮಾಡಿ

ಸಾಧೂತ್ತಮರ್ || ೫ ||

ಎಮಗೀಗೆ ಪಂಚಗುರುಪದ

ಕಮಲಂಗಳ್ ಕಡೆಯದೊಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣಮನೇ ।

ವೆಮೊ ಮಿಕ್ಕಾ ನಾಲ್ಕುಮವನಿ

ಗೆ ಮಾಣ್ಣೆ ತಾಂ ಮೇಣಿಡೊಂದೆ ಮುಖ್ಯಪ್ರಕೃತಂ

|| ೬ ||

೧೧. ಕಮಲಭವನ ಶಾಂತೀಶ್ವರ ಪುರಾಣದಿಂದ

(ಕೃ. ಶ. ಸು. ೧೨೩೫)

ಶ್ರೀಮಚ್ಚಕ್ರಾಳಚಕ್ರೋತ್ಸವಕರನಮರೀ ವೃಂದನೇತ್ರಾರವಿಂದ
 ಸ್ತೋನಾನಂದಪ್ರದಂ ಸಂಸೃತಿತಿಮಿರಹರಂ ತ್ಯಕ್ತದೋಷಂ ವಿಶುದ್ಧೋ |
 ದ್ವಾಮಂ ತಾನಪ್ಪನೂನಾನುಲರುಚಿಯುತ ಬಾಲಾತಪೋದ್ಭಾಸಿ ನಿಚ್ಚಂ
 ಪ್ರೇಮಂ ಬೆತ್ತೆಮ್ಮ ಚೇತೋಂಬರಮೆನೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಕೆ ಶಾಂತೀಶ್ವರಾರ್ಕಂ || ೧ ||

ಪರಿಪಿಷ್ಟ ಸ್ಪಷ್ಟಕರ್ಮಾಪ್ತಕಮಲದಳದಿಂ ಕೆಳ್ಳುಗಳ್ ಪೋಟ್ಟುವಾದಂ
 ಚರವಾಗವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದೊಯ್ಯನೆ ತನುತೆಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಸ್ವರೂಪಂ |
 ಪರಿಸಂಬತ್ತೊಪ್ಪೆ ಲೋಕಾಗ್ರದೊಳವೃತರವಾಸಂಗ ಸಂಭೂತಸೌಖ್ಯಾ
 ಕರಮಂ ತಾಳ್ವಿದ್ವಾರ್ಕಂ ಕುಡುಗೆ ನಮಗೆ ನಿಶ್ರೀಯಸಶ್ರೀಯ ಸೈವಂ || ೨ ||

ಪ್ರಾಚುರ್ಯಾತಿರಯಂ ಪೊದಟ್ಟಿಮಳ ಪಟ್ಟಿಂರದ್ಗುಣಶ್ರೀಣಿ ಪಂ
 ಚಾಚಾರಂ ಸುತಪಃ ಪರೀಷಪಜಯಂ ಶಿಷ್ಯಾದಿಭವ್ಯಾಃ ಶಿ |
 ಕ್ವಾಚಾತುರ್ಯಮುದಗ್ರವಾದನುಪಮರಾ ಸಪ್ತರ್ಥಸಂಪನ್ನರ
 ಪ್ಪಾಚಾರ್ಯಂ ನಮಗೀಗೆ ನಿರ್ಮಳತೆವೆತ್ತಾಚಾರಸಂಪತ್ತಿಯಂ || ೩ ||
 ವಿಳಸನ್ನಿರ್ಮಳ ಧರ್ಮಕರ್ಮಮಯ ತತ್ತ್ವತತ್ತ್ವಭೇದಂಗಳಂ
 ತಿಳಿವುತ್ತೆಯ್ವಿ ವಿನೇಯಸಂತತಿಗನೇಕಾಂತಪ್ರತಿಜ್ಞಾಯತಂ |
 ಗಳನಾತ್ತೀಯಜನಕ್ಕೆ ಪೇಟ್ಟಿ ನಯನಿಕ್ಷೇಪಪ್ರವಾಣೋಕ್ತಿ ಸಂ
 ಕುಳಶೌಚಾಯತರೊಲ್ವು ಮಾಯಿಮಗುಪಾಧ್ಯಾಯರಾ

ಸುಖೋಪಾಯಮಂ || ೪ ||

ಅಗಣಿತರಪ್ರಮತ್ತ ಗುಣಭೂಷಣಭಾಸುರರೊಪ್ಪುವೆತ್ತ ಶಾಂ
 ತಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ನಿರ್ಮಳಮನಸ್ಸಿಗಳೊಪ್ಪುವಗಾಧಬೋಧದ್ವ |
 ಪ್ಪಿಗಳನವದ್ಯಹೃದ್ಯಚರಿತರಾ ಜಿತಮನ್ಮಥಶೌರ್ಯರಪ್ಪ ಸಾ
 ಘಗಳ ಪದಂಗಳೀಗೆಮಗೆ ಸಾಧುಪದೋನ್ನತಿಯಂ ನಿರಂತರಂ || ೫ ||

ಮಳರಹಿತಪಂಚಗುರುಗಳ

ವಿಳಸಿತಮೆನಿಸಿರ್ಪ ಪಂಚವದಸಂಚಯನಿ |

ರ್ಮಳನ ಮಣಿದೀಪಕಳಿಕಾ

ವಳಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಕೆ ಮನ್ಮನೋಮಂದಿರಮಂ

|| ೬ ||

೧೨. ಮಧುರನ ಧರ್ಮನಾಥ ಪುರಾಣದಿಂದ

(ಕ್ರಿ. ಶ. ಸು. ೧೬೭೫)

ಶ್ರೀಭಾಸ್ವದ್ವಿಂಬಮೆಂಬಂತುದಯಿಸಿ ವರಧರ್ಮಕ್ಕಡವ್ವಾರದ ತೇಜೋ
ಭಾಭಾಸ್ವದ್ಧರ್ಮಚಕ್ರಂ ಸಮಸಿಸೆ ಸುಮನೋಧರ್ಮನಂ ಧರ್ಮನಂ ಧಾ |
ಶ್ರೀಭಾಗಂ ಜಾನೆಲನಲಾ ಜಾನಿಸಿ ಚತುರತೆಯಿಂ ಗೆಲ್ವ ಕೈವಲ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಲಾಭಾಯುಕ್ತಾತ್ಮಧರ್ಮಂ ಸಲಹುಗೆ ಸಲೆ ಸದ್ಧರ್ಮನುಂ

ಧರ್ಮನಾಥಂ || ೧ ||

ಕಲುಷಂಗಳ್ ಪಿಂಗಿರಲ್ ಕಾಳಿಕೆಗಳೆದ ಸುವರ್ಣಯೋಲಿಂಬಿಂದ ನಿತ್ಯೋ
ಜ್ವಲಜೈತನ್ಯಂ ನಿಜಾಕಾರದನೆಸೆವ ನಿರಾಕಾರವಾತ್ಮಂತಿಕ ಶ್ರೀ |
ಲಲನಾಲೀಲಾವತಂಸಂ ಸಮುಪಕೃತ ಕೈವಲ್ಯವಾಂಗಲ್ಯಮೆಮ್ಮೋ
ನೆಲೆಗೊಳ್ಳೋರಂದದಿಂ ತೀರದ ತಿವಸುಖಮುಂ ಸಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಸ್ವರೂಪರ್ || ೨ ||

ಸೂಚೀನಿರ್ಭೇದಮಾಗಿದರ್ಗಳೆತಭವಮಿಥ್ಯಾತ್ಮಮಂ ತೂಂ ಸಂದೈ
ದಾಚಾರಂ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ್ ತಮಗಮದಿರೆ ಭವ್ಯಾಂಗವ್ಯಾಜದಿಂ ಶಿ |
ಕ್ಷಾಚಾತುರ್ಯೋಕ್ತಿಯಂ ಕೆಯ್ಯೋನಿ ಜನಮತಸ್ತೂರ್ತಿಯೊಳ್ ಕೀರ್ತಿವತ್ತಿ
ದಾರ್ಚಾರ್ಯರ್ ಸಮ್ಯಗಾಚಾರಮನೊದವಿಸುಗೆಮ್ಮೋ ಮನಃ

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ || ೩ ||

ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಭಾವದಿಂ ಮಚ್ಚರಮನುಳಿದು ಕೇಳ್ದಂದದಿಂ ಸರ್ವಲೋಕಾ
ರಾಧ್ಯಂ ಸಿದ್ಧಂ ವಿಶುದ್ಧಂ ಜನಮತಮೆಸಿವೊಂದಂದಮುಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂ ಧ |
ರ್ಮಧ್ಯಾನಂ ಸಲ್ವವೋಲಾ ಚೆಲ್ವಳವಡೆ ನಿಜಶಿಷ್ಯರ್ಗೆ ಮುಂಪೇಲ್ವ ಜೈನೋ
ಪಾಧ್ಯಾಯರ್ ಪ್ರಾಥಿಯಿಂ ಜೋಡಿಸುಗೆಮಗನವದ್ಯ ಶ್ರುತಶ್ರೀಯ

ಕೂರ್ಪಂ || ೪ ||

ನೆಗಬ್ಬಿದ್ದಂಡದ ಪುಷ್ಪಕಾಂಡನಲರಂಬಂ ನೆಗ್ಗಿ ಕೋದಂಡಮಂ
ತೆಗೆದಾರ್ತಿಂ ಮುಜಿದಿಕ್ಕಿ ಗಾಢಗುಣದಿಂದಂ ಕೋಳ್ಳಳಂ ಕಟ್ಟಿ ರ |
ಚ್ಚೆಗೆ ತಂದುಬ್ರಟಿಯಿಂದೆ ದೂಜುವಡೆದಿದುಂ ಮತ್ತಿನರ್ ಸರ್ವಸಾ
ಧುಗಳೆಂತಾದರೆನಿವ್ವವರ್ ಕಿಡಿಸುಗೆಮ್ಮೇನೋವಿಕಾರಂಗಳಂ || ೫ ||

ಗುರುಪದಮೆನುಗರ್ಹತ್ವದ
ಮುರು ಸಿದ್ಧಪದಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿದಾಚಾರ್ಯಪದಂ ।
ವರವೋಪಾಧ್ಯಾಯಪದಂ
ವರಸಾಧುಪದಂ ಪದಂಗಳೊಳ್ ಮಂಗಳದಂ || ೬ ||

ಗುಜ್ಜುಗುರುಕಿಲ್ಲದೆನಸುಂ
ಪಜ್ಜಳಿಸಿರೆ ದಿಟ್ಟಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಮುಕ್ತಿಸದ ।
ಕ್ಕುಜ್ಜುಗಿಸಿ ಪಂಚಗುರುಗಳ
ಪಜ್ಜೆಗಳಂ ವಿಡಿದು ನಡೆದವಂಗದಿಂಟೇ || ೭ ||

೧೩. ಪಂಪನ ಆಟಪುರಾಣದಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪೭)

ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಮೌಳಿಮಣಿಶೋ
ಣದೀಪ್ತಿಗಳ್ ಪುದಿದು ಪೊಳೆವಲಕ್ಷಕರಸದಿಂ ।
ಪುದಿದಂತೊಪ್ಪಿರ್ಪರ್ಹ
ತ್ವದಂಗಳೆಮಗೀಗೆ ತಡೆಯದರ್ಹತ್ವದಮಂ || ೧ ||

ಭುವನೇಶ್ವರ ನಿಜರೂಪ
ಸ್ತವ ವಸ್ತುಸ್ತವ ಗುಣಸ್ತವಂಗನವಜಿಂ ।
ತುವರಂ ಬಣ್ಣಿಸಲಮರೇಂ
ದ್ರವಾಸುಕಿಪ್ರಭುಗಳಾರ್ತರಿಲ್ಲಿನ್ನಳವೇ || ೨ ||

ಅಳತೆಗೆ ತೂಕಕ್ಕೇಣಿಕೆಗೆ
ಮೊಳಗಾದುವು ಸಕಳವಸ್ತುಗಳ್ ಭುವನಜನ ।
ಕ್ಕಳೆಯಲ್ ತೂಗಲ್ಕೇಣಿಸ
ಲ್ಕಳುಂಬಮೆನಿಸಿದುವು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಣಮಹಾ || ೩ ||

ತನ್ನಿದೆಡೆಯದೆ ಮೇರುವಿ
ನುನ್ನತಿ ಜಳನಿಧಿಯ ಗುಣ್ಣು ನಭದ ವಿಭುತ್ವಂ ।
ನಿನ್ನ ಗುಣೋನ್ನತಿ ಸಕಳ ಜ
ಗನ್ನುತ ಭುವನಾಂತರಾಳಮಂ ಪರ್ಬಿಕುಂ || ೪ ||

ಅಕುಳನಿನಾಗಿ ಸುಖಾದಿನ

ನಾಕುಳಮುಪ್ಪೆಡೆಯನಪಿಸಿ ಕಾಣೇಂ ಮೂರುಂ ।

ಲೋಕದೊಳಂ ನಿನ್ನಿರ್ಕೆಯೆ

ಲೋಕಾಗ್ರಮೆ ಸಂತಮದನೆ ಮಾಡೆನಗರ್ಹಾ

॥ ೫ ॥

ಭವನಿಗಳದ ತೊಡರಂ ಕಳೆ

ಭವಜಳಧಿಯ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚು ಭವಗುನದುವು ।

ದ್ರವಮಂ ಕಿಡಿಸು ಭವಾಂತಕ

ಭವನಕ್ಕುಯಾ ತಡೆಯದೆನ್ನ ನೀಂ ಭವಮಥನಾ

॥ ೬ ॥

ಮರಣದ ಜನ್ಮದ ನಿಗಳಂ

ನಿರಾಕುಳಂ ಪತ್ತುವಿಡುವಿನಂ ಜಿನ ನಿನ್ನಂ ।

ಸ್ಥಿರಿಯಿಪುದನಣೋರಣ್ಣಂ

ತರವ್ಯತಿಕ್ರಮಣಮಾತ್ರಮಂ ಮೆಪ್ಪಿದಪೆನೆ

॥ ೭ ॥

ತಿಳಕಂ ವಶ್ಯಮೆ ಜಡಜನ

ಮೊಳಗಪ್ಪಿಯದು ಸಕಳ ಭವ್ಯತಿಳಕಂಗೆ ಜಗ ।

ತ್ರಿಳಕ ಭವತ್ವದಚಂದನ

ತಿಳಕಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಶ್ಯಮಕ್ಕುಮವಶ್ಯಂ

॥ ೮ ॥

ಅಮರೇಂದ್ರೋನ್ನತಿ ಪೇಚರೇಂದ್ರವಿಭವಂ ಭೋಗೀಂದ್ರಭೋಗಂ ಮಹೇಂ

ದ್ರಮಹೈಶ್ವರ್ಯವಿನೆಲ್ಲಮಧ್ರವಮಿವಂ ಬೇಟ್ಟುಂ ತು ಬೇಳಲ್ಲಿ ನು ।

ತ್ತಮದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯುಂ ಸಮಾಧಿಮರಣಂ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಂ ಬೋಧಿಲಾ

ಭಮಮೋಘಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುವಕ್ಕೆಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಮನೋವಲ್ಲಭಾ ॥ ೯ ॥

ಸಮಸ್ತಸುರಕೋಟಿ ಹೇಮಘಟಕೋಟಿಯಿಂ ತೀವಿ ತಂ

ದಮೇಯ ಭುಜಕೋಟಿಯಿಂ ಮಿಸಿಸೆ ದುಗ್ಧಸಿಂಧುಪ್ಪವಂ ।

ಶ್ರಮಾಂಬುಲವವೊಂದುಮಂ ನಿನಗೆ ಪುಟ್ಟಿಸಲ್ಯಾರ್ತದಿ

ಲ್ಲಮಾನುಷಮನಂತವೀರ್ಯ ಗುಣಮಾದಿತಿರ್ಭೇಶ್ವರಾ

॥ ೧೦ ॥

ವಿದಗ್ಧಸುರಸೌಂದರೀ ನಯನಸೌಂದರಂ ನಿನ್ನ ರೂ

ಪಿಡಿತ್ತ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂ ತುಳಿದು ಗೆಲ್ಲ ವಿಕ್ರಾಂತಮೆ ।

ತ್ತಿದಚ್ಚರಿದಲಿಂಬಿನಂ ನೆಗಟ್ಟಿ ನೀಂ ತ್ರಿಲೋಕಂಗಳೊಳ್
ಸ ದೇವಚರಿತಂ ಚರೇತೆಸಿಸಿದೈ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ್ವರಾ || ೧೧ ||

ಅತೀಂದ್ರಿಯಸುಖಾಮೃತಾಂಬುಧಿಸಿವಾಸವೊಂದೊಂದನಾ
ತೃತತ್ತ್ವವಿದ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಮನೆ ಕೀಳಿ ಕಂಡೈ ಪೆರಿರ್ |
ಚತುರ್ಗತಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಂ ನೆಲೆಯೆ ಕಂಡರೆಂತುಂ ಕರ
ಸ್ಥಿತಾಮಳಕಮೆಂಬರಾಜಜುಚದೇವುದ್ರಾಚಿತಾ || ೧೨ ||

ಮರುಸ್ಥಳದ ಮಾಳದೊಳ್ ನಡುವಗಲ್ವರಂ ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳ್
ಸುರುಳ್ಳನೆಗಮಟ್ಟಿ ಬೇವವರ್ಗೆ ಜೋಂಪಮಾಮಾವು ನಿ |
ರ್ಯುರಾಂಬು ದೊರಕೊಳ್ಳವೊಳ್ ಭವದವಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಬೇವ ಜೀ
ವರಾಶಿಗೆ ಭವದ್ವಜೋವೃತಮೆ ಮರ್ದನಂಗಾಂತಕಾ || ೧೩ ||

ಭವಂ ತವೆ ಭವಶ್ರದಾಂಬುರುಹ ಸೇವೆಗೆಯ್ವಾರುಮಂ
ಭವಂಗಿಡಿಪೆಯೇಂ ತ್ರಿಲೋಕಗುರುವೆಂಬ ಪೆಂಪಿಂತುಟೇ |
ಭವಂಗಿಡಿಸುವೋಲಗಕ್ಕಭವ ಬೇಸರೆಂ ಪೋಗೆ ಪೋ
ಭವಂ ಭವದುವಾಂತದಲ್ಲಿಯೆ ಮನೋಭವಧ್ವಂಸಕಾ || ೧೪ ||

ಜವಂಗಿಡದೆ ಮುಟ್ಟಿಬರ್ಪಜವನಂ ಜವಂಗುಂದಿಸಲ್
ಜವಂಗಿ ಜವನಾಗಲಿಂ ಪೆರಿರ್ಗೆ ತೀರ್ಗುಮೇ ತೀರದಾ |
ಜವಂ ಜವಜವಾಗಿ ಮುಟ್ಟುಗಿಡುವನ್ನಮಿನ್ನಾ ಜವಂ
ಜವವ್ಯಸನಪುಂಜಮಂ ಕಿಡಿಪುದಾದಿತಿರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೧೫ ||

ಅನೇಕಭುಜನೇತ್ರವಂಕ್ತಿರಸನಾದಿಗಳ್ ದೇವನಿ
ನ್ನನರ್ಚಿಸುವ ನೋಬ್ಬ ಬಣ್ಣಿಸುವ ಪೊತ್ತದೇಕಾಂಗದಿಂ |
ದ್ರನಂತೆನೆಗೆ ಸಾಲವಿನ್ನರಡೆ ಕೈಯೈರಟ್ಟಿರಣ್ಣಳೊಂ
ದೆ ನಾಲಗೆಯುಮೆಂದೆ ಚಿಂತಿಸುವನಾದಿಭಟ್ಟಾರಕಾ || ೧೬ ||

ಫಣಿಪ್ರಭುಗಮೆತ್ತಮತ್ತಳಗಮಲ್ತೆ ರೂಪಸ್ತವಂ
ಗುಣಸ್ತವಮುದಾತ್ತವೃತ್ತ ಭವದೀಯ ವಸ್ತುಸ್ತವಂ |
ಗುಣಾಗುಣವಿವೇಕಮೂಕರತಿಮೂರ್ಖರೆಮ್ಮಂದಿಗರ್
ಪ್ರಣಾಮದೊಳೆ ಪುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದವರಾದಿತಿರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೧೭ ||

ಕಮಳಾಳಂಕೃತಮಪ್ಪ ಹೇಮಕಮಳಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಭಟ್ಟಾರಕ
ದ್ಯುಮಣಿದ್ಯೋತಿಯಿನೊಯ್ಯನುಳ್ಳಲರ್ಧಪೋಲ ಚೆಲ್ವೆಂಬಿನಂ ಭವ್ಯಹೃ |
ತ್ಯಮಳಕ್ಕಂ ಮುದಮಂ ಜಪಾಪ್ರಸವರಕ್ತಾಲೋಕಬಂಧೂಕಲೋ
ಣಮಣಿ ಜ್ಯೋತಿಗಲೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಕುಡೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೧೮ ||

ಕಣಿ ರತ್ನತ್ರಿತಯಕ್ಕದೇಂ ಪಿರಿದೆನಲ್ ರತ್ನಾಕರಂ ರತ್ನಶೋ
ರಣ ರತ್ನಾಸನರತ್ನವಿಭ್ರಮಣ ರತ್ನಾಲೋಕ ರತ್ನಪ್ರಭಾ |
ಮಣಿ ರತ್ನಾತಪವಾರಣ ತ್ರಿತಯದಿಂ ತೈಲೋಕ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಭೂ
ಷಣಮಾಣಿಕ್ಯಜನೇಂದ್ರಬಿಂಬಮೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೧೯ ||

ಪರಿಪೂರ್ಣೋಜ್ವಲ ಚಂದ್ರಬಿಂಬರುಚಿಯಿಂ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾಪುಷ್ಪದಂ
ತರೆನಲ್ ಗಾರುಡಸೀಲಶೋಣಮಣಿಹೇಮಚ್ಚಾಯೆಯಿಂದಿರ್ವತಿ |
ಬರೆನಲ್ ಸಂದೊಡಮೇಕರೂಪಮೆ ಜಗತ್ಕಾರ್ಪರ್ಯಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸು
ತ್ತಿರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯಜನೇಂದ್ರ ಬಿಂಬಮೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೨೦ ||

ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯತನಕಪ್ರಭಾಪ್ರಸರದಿಂ ಪೀತಾಂಬರಂ ಪದ್ಮವಿ
ಷ್ಟರದಿಂ ಪಂಕಜವಿಷ್ಟರಂ ನತವಿನೇಯವ್ರಾತಚೇತಸ್ತನೋ |
ಹರನಾಗಿದುರ್ದಹಂ ಹರಂ ಭವಹರಂ ಮಾಣಿಕ್ಯದೇವಂ ವಸುಂ
ಧರಿಗಿಂತೋರ್ವನ ದೇವನಾಗಿರೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೨೧ ||

ವಿನೋಲ್ಲಂಘನ ಸಿಂಧುಯಾನ ನಗಕೂಟಾರೋಹಣಕ್ಷೇತ್ರ ಮಂ
ತ್ರಪದಧ್ಯಾನ ಬೆಳಪ್ರವೇರರಸವಾದಾಯಾಸದೊಳ್ ಬಾರ್ತೆ ತೀ |
ರ್ದಪುದೇ ಪ್ರೊರ್ದಲೊಡಂ ವಿನೇಯಜನಸಂಘಾತಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದೇ
ವಪದಾಂಭೋಜ ವರಪ್ರಸಾದಮೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೨೨ ||

ಸಕಳಕ್ಷ್ಮಪ್ರಚರಪೇಚರಾಂಚಿತ ಮಹಾಮಾಣಿಕ್ಯ ಗಾಣಿಕ್ಯ ಹಾ
ಸ್ತಿಕರತ್ನೋರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವರ್ತಿವಿಭವಂ ಮುನ್ನಂ ಬಜಿಕ್ಕೈಂದ್ರಮೈ |
ಹಿಂಕಪಾರತ್ರಿಕಭೋಗಮಂ ಕುಡುವಿನಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಭಟ್ಟಾರಕಾಂ
ತಿಕಮಂ ಸಾರೆ ವಿನೇಯರಾಜಿಗೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೨೩ ||

ಕುಪಿತಾನೇಕಪ ದಂದರೂಕ ದನ ದೈತ್ಯರಾತಿ ಚೋರಾಂಧಕಾ
ರ ಪತದ್ವಜ್ರ ವಿಷಾಭಿಚಾರಿಕ ಜರಾತಂಕಾದಿಭೇಧಂಗಳ |

ಪ್ತುಪಸರ್ಗಂಗಳ ನೋವನಾವೆಡೆಯೊಳಂ ಕೈಗಾವ ಮಾಣಿಕ್ಕದೇ
ವಸದಾಂಭೋಜಮೆ ಭವ್ಯಕೋಟಿಗೆ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೨೪ ||

ಸಿತದೂರ್ವಾಂಕುರ ಮಾತುಲುಂಗ ನಳಿನೀ ಭೃಂಗಾರ ಗೋರೋಚನಾ
ಕ್ಷತ ದಧ್ವಾದಿವಿದಂಬಮಂಗಳದೊಳೇಂ ಸಂಸಾರಮಂ ದಾಂಟುವೊ |
ಜಿತಪುಣ್ಯಂಗಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿವರೆಗಂ ಸಂಸಾರಸಾರೋದಯೋ
ದಿತಮಾಣಿಕ್ಕಜಿನಸ್ತವಾವಳಿ ಜಯಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ || ೨೫ ||

೧೪. ರನ್ನನ ಅಜಿತಪುರಾಣವಿಂದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೩)

ಶ್ರೀಸಮವಸರಣಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಭಾಸುರನಮರಾಸುರಾರ್ಚನಾವ್ಯಾಪಿತಸಿಂ |
ಹಾಸನನವನತಸಕಲಸು
ರಾಸುರನಭಿವಂದ್ಯಚರಿತನವಗತದುರಿತಂ || ೧ ||

ಶ್ರೀಸಕಲಸುರಾಸುರಪತಿ
ಭಾಸುರಮಣಿಮಕುಟಘಟ್ಟಿತಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಸಿಂ |
ಹಾಸನಶಿಖರಸ್ಥಿತಚರ
ಣಾ ಸಕಲಜನಕ್ಕೆ ನೀನೆ ಕಲ್ಪಾಂಘ್ರವನೈ || ೨ ||

ದಿವದಿಂದಂ ನೀಂ ಗರ್ಭ
ಕೃತತರಿಸದ ಮುನ್ನೆ ಮೂಱುಕೋಟಿಯುಮರೆಯುಂ |
ದಿವಸಕ್ಕಂ ಕಱಿವೊಂ ವೈ
ಶ್ರವಣಂ ಜಿನ ನಿಮ್ಮೊಲಧಿಕಪುಣ್ಯರುಮೊಳರೇ || ೩ ||

ಅನಿಮಿಷಸುಂದರಿಯರ್ ನಿಜ
ಜನನಿಗೆ ಜಿನ ಮಾಡಿ ಗರ್ಭಸಂಶೋಧನಮಂ |
ವಿನಯಂಬೆರಸೋಲಗಿಸುವ
ರೆನಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಮನಗಣ್ಯಮಂ ಬಣ್ಣಿವರಾರ್ || ೪ ||

ದಿವಿಜರ್ ಮಜ್ಜನವಳ್ಳರ್
ದಿವಿಜನಗಂ ಪೀಠಮಾಗೆ ದಧಿಘೃತದುಗ್ಧಾ |

ರ್ಣವಷಂಡಕಾಂಡಮಾದು

ತ್ಸವಮನದೇ ವೊಗಟ್ಟಿದಘಬಲಾಹಕಪವನ

೫ ೫ ॥

ಬುಡಿದಾದುದು ಜಲಧಿಜಲಂ

ಕಿಡಿವಿದುದು ಮೇರು ನಿನ್ನ ಭರದಿಂ ಸುಯ್ಯೋಳ್ ।

ತಡಿಗಲೆಗಳಂತೆ ಪಾಡಿದ

ರಜಿಕೆಯ ಸುರರೇಂ ಕುನಾರಚರಿತಂ ನಿನ್ನ

೫ ೬ ॥

ಈ ವಯಸದೊಳಿ ರೂಪಿನೊ

ಳಿ ವಿಭವದೊಳಜಿತ ನೀನೆ ತೊಡಿದೈ ರಾಜ್ಯ ।

ಶ್ರೀವಲ್ಲಭೆಯಂ ತೊಡಿಯಲ್

ದೇವ ಪೆರಾರ ತರಳಚಿತ್ತರೇಂ ನೆಡಿದವರೆ

೫ ೭ ॥

ಕುಲತಿಲಕ ಸಕಲಜಗತಿ

ತಲತಿಲಕ ಕುಬೇರರಚಿತಮುಚಿತ ಶ್ರೀಯಂ ।

ಕಳಕಳವುದು ಸಕಲಶ್ರೀ

ವಿಳಾಸಮಂ ನಿನ್ನ ಸಮವಸರಣವಿಲಾಸಂ

೫ ೮ ॥

ನಯನತ್ರಯಯುತ ರತ್ನ

ತ್ರಯನಿಧಿ ಲೋಕತ್ರಯಂ ಸಲೋಕಿತತಾಳ ।

ತ್ರಯ ಪಾಂಡುರಾತಪತ್ರ

ತ್ರಯಮಿವು ನಿನಗಲ್ಲದಜಿತ ಪೆರಿಗೊಪ್ಪಗುಮೆ

೫ ೯ ॥

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಂ ಧರ್ಮಾ

ವೃತಮಂ ಕಡಿಯುತ್ತಮಿರ್ಪ ನಿನಗೆ ನಿಳಿಂಪ ।

ಪ್ರತತಿ ಸುರಪುಷ್ಪವಟ್ಟಿಯ

ನತಿಶಯಮೆನೆ ಕಡೆವುದೆಂಬುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೆ

೫ ೧೦ ॥

ವನಬರ್ಹಿಗಳಂ ವೇಳೆ

ಧ್ವನಿ ತಣಿಪುವ ತೆಪದೆ ದೇವ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ ।

ಧ್ವನಿ ತಣಿವಿದವುದು ವಿಷ್ಣುವ

ಜನಮಂ ಸಕಲಪ್ರವಿಷ್ಟಸೈಕಾಧಿಪತೀ

೫ ೧೧ ॥

ಭೂಮಂಡಲದೊಳ್ ನಿನ್ನಿಂ
 ಭಾಮಂಡಲಮೆಸೆದು ಪಸರಿಸಿರೆ ನಕ್ಷತ್ರ ।
 ಗ್ರಾಮಣಿಗಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿಹಿಮಕ
 ರಾಮೃತಕರರೆಸೆಯಲಜಿತ ಪೇಟಾರ್ತಪರೆ || ೧೨ ||
 ದುಂದುಭಿಗಭೀರರವ ಸುರ
 ದುಂದುಭಿಗಳ್ ಗನತಳದೊಳೆಸೆದವುಡು ಜನಾ ।
 ನಂದಕರಂಗಳ್ ನೀನಘ
 ಸಂದೋಹಮನಿಕ್ಕೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಜಯದುಂದುಭಿವೋ || ೧೩ ||
 ನೆರೆದಿಕ್ಕುವ ಯಕ್ಷಕೃಳ
 ಕರತಲದೊಳ್ ಪೊರೆದು ಚಾರು ಚಾವಿರಾಕರ ಚಾ ।
 ಮರಚಾಮರಾಳಿಚಾವಿರಾ
 ಕರರುಚಿರಚ್ಛಾಯೆ ನಿನಗದೇನೆಸೆದವುಡೊ || ೧೪ ||
 ಜನಕಜನಜನಿತ ಶೋಕೋ
 ಪನುದ ನವಾಶೋಕವೃಕ್ಷಮೆಸೆದವುಡು ನಮ ।
 ಜ್ವನಮನಶೋಕಂ ಮಾಲ್ಪವೊ
 ಲನೇಕಶಾಯಾನಿಕೀರ್ಣಕಿಸಲಯಚಯದಿಂ || ೧೫ ||
 ನಿನಗನಘ ತುಂಗ ಸಿಂಹಾ
 ಸನಮೆಸೆವುಡು ದುರಿತಗಜಘಟಾಸಿಂಹ ಕನ ।
 ತೃನಕಮಣಿನಿಚಯುಚಿತಂ
 ಕನಕಮಹಾಶಿಖರಿಶಿಖರ ಲಂಘನಸಿಂಹ || ೧೬ ||
 ದೇವಕೃತಂಗಳುಮಂ ಸ್ವಾ
 ಭಾವಿಕಮುಮನಜಿತ ನೀನೆ ತಾಳ್ವಿದೆ ಜನಚೋ ।
 ದ್ಯಾವಹಮಿವು ನಿನಗಲ್ಲದೆ
 ದೇವ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶದತಿಶಯಂ ಪೆಟಿಗೊಳವೆ || ೧೭ ||
 ನಾಕಾವತರಣ ಭವದಭಿ
 ಪೇಕಂ ನಿಷ್ಕೃಮಣ ಕೇವಲೋದಯಮಾಯ್ತುಂ ।

ತೀಕಲ್ಯಾಣಚತುಷ್ಟಂ

ಪ್ರಾಕಟಕಲ್ಯಾಣಮಿದುರ್ದಿಂ ನಿರ್ವಾಣಂ

॥ ೧೮ ॥

ಅನಲಂಕಾರಮಮಜ್ಜನ

ಮನಂಬರಶ್ರೀವಿಳಾಸಮಕುಸುಮಮವಿಲೇ ।

ಪನಮೆನಿಪ ನಿನ್ನ ರೂಪೋ

ಳ್ಳಿನ ಪೂ ಪೆಜರುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ರೂಪೊಪ್ಪುಗುಮೆ

॥ ೧೯ ॥

ಪದಿನೆಣ್ಣಾಸಿರ ತೀಲದ

ಮೊದಲಿಗನೆಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಕಿ ಗುಣಕ್ಕಂ ।

ಮೊದಲಿಗನೆನೆ ನಿನ್ನಯ ತೀ

ಲದಗುಣದುನ್ನತಿಯನಜಿತ ಕಾಣ್ಬೆಮೆ ಪೆಜರೊಳ್ಳಾ

॥ ೨೦ ॥

ನಿನಗಹಮಿಂದ್ರರುಮಿಂದ್ರರು

ಮನಿಬರುವಿರಾ ಲೋಕಪಾಲರುಂ ಘನಿಪತಿಗಳ್ಳಾ ।

ಜನಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೆಜಗುವ

ರೆನೆ ನಿನ್ನಡಿಗಜಿತ ಜಗದೊಳೆಜಗದರೊಳರೆ

॥ ೨೧ ॥

ದೊರೆಗಾಣೆಂ ನಿನಗೆ ಜಿನೇ

ಶ್ವರ ಪೆಜರಂ ನಿನಗೆ ನೀನೆ ದೊರೆಯೆನಿಸಿವೈ ಮಂ ।

ದರಗರಿಗೆ ಮಂದರಾದ್ರಿಯೆ

ದೊರೆ ಜಲಧಿಗಗಾಧಜಲಧಿ ದೊರೆ ಪೆಜವೊಳವೆ

॥ ೨೨ ॥

ಗುಣನಿಲಯ ಮೇರುಚೂಡಾ

ಮಣಿ ಶರಣಾಗತಜಗತ್ತಯಿರಾಜನರಕ್ಕಾ ।

ಮಣಿ ವಿನಯದಾನಚಿಂತಾ

ಮಣಿ ಚೂಡಾಮಣಿಮರೀಚಿ ರಂಜಿತಚರಣಾ

॥ ೨೩ ॥

ಕವಿರತ್ನನ ವರವಸ್ತು

ಸ್ತವರೂಪಸ್ತವಾಭರಣಂ ಭೂ ।

ಭುವನದ ಭವ್ಯಜನಂಗ

ಳ್ಳಿವತ್ತೆ ಕಂಠಸ್ಥಮಾಗೆ ಕಂಠಾಭರಣಂ

॥ ೨೪ ॥

೧೫. ಕರ್ಣಪಾರ್ಯನ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದಿಂದ
(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೪೦)

ಹರಿಹರಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭರ್

ಪರಮಾರ್ಥಂ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲರವರ್ಗಿಲ್ಲದಹಿಂ ।

ಹರಿವಿಷ್ಣುರಮೆನಿಸಿ ಜಿನೇ

ಶ್ವರ ನಿನಗೀ ಸಿಂಹವಿಷ್ಣುರಂ ರಂಜಿಸುಗುಂ || ೧ ||

ಶರದಿಂದು ರುಚಿನಿಭಂಗಳ್

ನಿರುಪಮಮುಖವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಚಮರಚಯಂಗಳ್ ।

ಪರಮ ನಿನಗಿಕ್ಕಲೆಸೆಗುಂ

ದುರಘಾನಳತಾಪತಪ್ತರಂ ಬೀಸುವವೋಲ್ || ೨ ||

ಸಾರ್ಥದ್ವಾದಶಕೋಟಿಯ

ದುರ್ಧರದುರಿತಾರಿವಿಜಯ ಜಯಪಟಹದವೋಲ್ ।

ವಾರ್ಧಿರವವಿಜಿತಮೆಸೆದುದು

ವರ್ಧಿತಗುಣ ನಿನಗೆ ದೇವತೂರ್ಯದ ನಿನದಂ || ೩ ||

ಚಳಮಳಿನದುರ್ನಿರೀಕ್ಷಂ

ಗಳೆನಲ್ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರವರ ಬೆಳಗುಗಳೇಂ ನಿ ।

ಶ್ವಳಮಮಳಮಹೋರಾತ್ರಂ

ಬೆಳಗುವುದು ಜಿನೇಂದ್ರಚಂದ್ರ ನಿಜಭಾವಳೆಯಂ || ೪ ||

ಚಿರಸುಖಫಲಮಂ ಭವ್ಯ

ಗಿರದಾದಂ ಮೋಕ್ಷವೃಕ್ಷದಿಂ ಸೂಚಿಸುವಂ ।

ತಿರಿ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿವುದು

ಸುರಕರತಳಗಣಿತಮನಘ ನಿನಗನವರತಂ || ೫ ||

ಭವಪೀನವಿಪಿನಮಂ ಸುಡು

ವ ವಿಶಾಳದವಾಗ್ನಿಯೊದವಿತೆನೆ ಕೆಂದಳಿರಿಂ ।

ಪ್ರವಿಪುಳಕುಸುಮದಶೋಕಂ

ಘವಘಯಹರ ಕರಮೆ ನಿನಗೆ ಸೊಗಯವುದು ಜಿನಾ || ೬ ||

ಏಕಚ್ಛತ್ರಂಗಳೆ ಮೂ

ಲೋಕಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮೆನುಗಿವೆಂಬ ವಿವೇಕಾ ।

ಸ್ತೋಕಂ ತೈಪುರುಷರನೆ ನಿ

ರಾಕರಿಪವೊಲಾಯ್ತು ನಿನಗೆ ಭತ್ತತ್ರಿತಯಂ

॥ ೭ ॥

ತವ ದಿವ್ಯಭಾಷೆಯೆಸೆದಪು

ದು ವಿನೂತಂ ಪೂತಮಖಿಳಭಾಷಾತ್ಮಕವಿಾ ।

ಭುವನಹಿತಂ ಸ್ಯಾದ್ವಾದ

ಪ್ರವಿಪುಳವಾಂಭಿತಮತೀವ ಸೇವ್ಯಂ ಶ್ರವ್ಯಂ

॥ ೮ ॥

೧೬. ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣಿದ್ವಾದೃಶಕ

ಶ್ರೀಯಂ ಜವ್ವನಮುಂ ವಿಲಾಸದೊದವುಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂ ಮೈಮೆಯುಂ

ಮಾಯಾ ಮಂಜಿನ ಪುಂಜವಿಂದ್ರಧನು ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖ ಸಂಧ್ಯಾರುಣ ।

ಶ್ರೀಯೆಂಬಂತಿರಿ ನಿಷ್ಕೆಯಾಗಿರೆವಿವಕ್ಕಾಂ ಪಾರ್ಥಿಸಂ ಶಾಶ್ವತ

ಶ್ರೀಯಂ ದೇವರದೇವ ಕೂರ್ತು ದಯೆಗೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ ॥ ೧ ॥

ತಾಯುಂ ತಂದೆಯುನಾಳ್ವರುಂ ಕೆಳೆಯರುಂ ಕ್ರೂರಾಳ್ವಳುಂ ನಂಟರುಂ

ಕಾಯಲ್ಯಾರ್ಪರೆ ಮಂತ್ರತಂತ್ರವಿಧಿಗಳ್ ಸನ್ನಾಹಸಂಧಾನದೋ ।

ಪಾಯಂ ಕಾಗುಮೆ ಕೋಟಿಕಾಗುಮೆ ಜವಂ ಸಂಸಾರಿಯುಂ ದೈವ ಕೈ

ಗಾಯಲ್ಯಾವನರಾರು ನೀನಿರೆ ಪೆರರಾ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ ॥ ೨ ॥

ಮನಮೊಲ್ಲೊಬ್ಬನೆ ಪುಣ್ಯಮುಂ ನೆರವುವೆಂ ಪಾಪಂಗಳಂ ಪಣ್ಣಿ

ಮಾನೋವನೆ ತತ್ಪಲದ್ವಯಮನಶ್ರಾಂತಂ ತಗುಳ್ವೆಂಬಡೊ ।

ಬನೆ ಕರ್ಮಕ್ಷಯದಿಂದನಂತಸುಖಮುಂ ಕೈಕೊಳ್ವೆಡಂ ಮತ್ತಮೊ

ಬನೆ ಜೀವಕ್ಕಿದು ಸಾಜಮೆಂದು ತಿಳಿದೆಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ ॥ ೩ ॥

ಆನಾರ್ಗರ್ಗಿ ಸಪೋದರಾರ್ಕಳೆಯರಾರ್ಗನಾರ್ಗಿ ತಾಯಾರ್ಗಿ ಮ

ಶ್ವಾನಾರ್ಗಿನ್ನಯ ತಂದೆಯಾರ್ಗಿ ಪುದಿದಿಪ್ಪಾನಾರ್ಗಿ ಕಾಂತಾಜನಂ ।

ಶಾನಾರ್ಗಿ ಬಗೆವಾಗಳಾರ್ಗಿ ಸುತರಾರ್ಗನಾರ್ಗಿ ಪೆತ್ತರ್ತಮು

ತಾನಾರ್ಗಿಂದು ಭವನತ್ತಕ್ಕಳಿಸಿದೆಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ ॥ ೪ ॥

ಎಸಿತಾನುಂ ಭವಮಂ ಚತುರ್ಗತಿಗಳೊಳ್ ದುಃಖಂಗಳಂ ಕಂಡೆನುಂ
ಡೆನವಕ್ಕಳ್ಳದೆನುಳ್ಳದೆಂ ಭವದಿ ನಾಂ ಮೆಯ್ಯೊಡ್ಡಲಮ್ಮೆಂ ಸಿರಂ ।
ತನ ಸಂಸಾರಸಮುದ್ರದಿಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆಂ ನಾಂ ಜಿನ ಸ್ವಾಮಿ ಮು
ಕ್ತಿನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಮಮತ್ವದಿಂ ಕಳುಪು ನೀಂ ತೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೫ ||

ಅಡಿ ವೇತ್ರಾಸನಯ್ಲುರೀಮುರಜಲೀಲಾಲಂಕೃತಂ ಲೋಕಮಿ
ದುರ್ದು ವಾಯುತ್ರಯವೇಷ್ಮಿತಂ ಸಿಖಿಳಸತ್ವಾಕೀರ್ಣಗರ್ಭಂ ನಭ ।
ಸ್ವದನಾಂತರ್ಗತರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತರಿರವಲ್ಲದಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಸ್ವರೂ
ಪದೊಳಿಪ್ಪಂದದಿ ಮಾಳ್ಪುದಿನ್ನನಗೆ ನೀಂ ತೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೬ ||

ಒಡಲೆಂತೆಂದೊಡೆ ಶುಕ್ರಲೋಕಿತಮಯಂ ಮಾಂಸಾಸ್ಥಿಪುಂಜಂ ಮಲ
ಕ್ಕೆಡೆ ವಾತಾದಿಸಮಸ್ತದೋಷನಿಲಯಂ ದುರ್ಗಂಧಿ ಚರ್ಮವೃತಂ ।
ಘಡಣಂ ಪೇಸಿದಮಿಂತಿದಕ್ಕಿದರೊಳೆಂ ನೀಂ ಕೂರ್ತಮೂರ್ತತ್ವಮಂ
ಪಡೆವಂತಾಗಿರೆ ಮಾಡಘಾಘಜಯಮಂ ತೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೭ ||

ಭವವಾರಾಯಿಲೊಳಾತ್ಮನಂ ತಿರಿಪುಗುಂ ತಾನಾಸ್ತ್ರವಂ ಮಾಳ್ಕುವಾ
ಸ್ತ್ರವದಿಂ ಮಿಥೈ ಪೊದಳ್ಳು ಸಿಂದವಿರತಿವ್ಯಾಪಾರಭಾವಂ ಕಷಾ ।
ಯವಿಶೇಷಂ ಪುದಿದಿದ್ಧ ಯೋಗಮದಲಿಂದಿ ನಾಲ್ಕುಮಂ ನೀನಿಗ
ಲ್ಪವುದೆನ್ನತ್ತಣೆನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ನೆನವೆಂ ತೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೮ ||

ಅನುಗುಂ ಸಂವರೆಯಿಂದಮಭ್ಯುದಯ ಸೌಖ್ಯಾನೀಕಮೆಂದೆಂತಿದಾ
ಗಮಸಿದ್ಧಂ ಭುವನಪ್ರಸಿದ್ಧಮದರಿಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೊಳ್ಳೊಡಿ ಸಂ ।
ಯಮಮಂ ಪೊದಿದ ಕಷಾಯದಿಂ ತೊಲಗಿ ಯೋಗಶ್ರೇಣಿಯಂ ಪಿಂಗಿ ಮೋ
ಕ್ಷಮದಕ್ಕುಂ ಪೆರೆತೆಲ್ಲಮಾವಗಹನಂ ತೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೯ ||

ಉದಯೋದ್ಭೂತಮುದೀರಣಾಜನಿತಮಂದಿಂದಿತ್ತೆರಂ ಕರ್ಮಬಂ
ದದಸೋರ್ವಂದಮದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಜರೆವೆಸರ್ಮೆಯ್ವಿತ್ತು ನಿಂದತ್ತು ಮಾ ।
ಳ್ಳುದಿದಂ ನೀನೆನಗೀಶ ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳಂ ಗೆಲ್ಲೊಡಾ
ಗದವೇರಿಪುರ್ದು ಬೇಳ್ಳ ನಿರ್ವೃತಿಸುಖಂ ತೈಲೋಕ್ಯರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೧೦ ||

ಇದು ಪನ್ನೊಂದಿದು ಪತ್ತು ಭೇದಮೆನಿಸೀ ಸಾಗಾರನಾಗಾರಭೇ
ದದಿ ನಿರ್ದತ್ತಘಜಾಳಮಿದಳನದವಕ್ಕುಂ ಶರ್ಮಮಾರ್ಮಂ ಜಗ ।

ತ್ತಿದನಾರಾಧಿಸಿ ದೇವ ಸಾಧಿಸುವೆ ನಿನ್ನಾ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಗೆಂಟುವಾ
ಡದುದಂ ನೀನೆನಗುಂಟುವಾಡು ದಯೆಯಿಂ ತೈಲೋಕ್ಕರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೧೧ ||

ಮರೆದುಂ ಬೇರೆ ಬಿಗುರ್ತುದಿಲ್ಲದ ಮನಂ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥದೊಳ್ಳೂಡಿದ
ಳ್ಳರಿನಾಳ್ವಂದದು ಬೋಧಿಲಬ್ಧಿ ವಶದಿಂದಂ ಬೋಧಿಗವ್ಯಾಕುಳಂ ।
ನೆರವಕ್ಕುಂ ನೆರದಿದರ್ ಬೋಧಿಯ ತವರ್ಕ್ಕೈವಲ್ಯಬೋಧಾಪ್ತಿಗಂ
ತರಿಸಂದಂ ಕುಡು ದೇವ ಬೋಧಿಯನವಂ ತೈಲೋಕ್ಕರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೧೨ ||

ವಿಪುಳಶ್ರೀವರಕೋಪಣಾದಿಸಳಯಂ ನಾಗೇಂದ್ರಚಂದ್ರಂ ಬುಧಾ
ಧಿಪರಿದಾಲಿಸಿ ಪೆರ್ಚಿ ಪೇಳ್ವ ತಿರಯನ್ನೋತ್ರಂಗಳಿಂದಂ ಜಿನಾ ।
ಧಿವ ಸಿನ್ನಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ವತಿರ್ಪೆನಗೆ ನೀಂ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಸ್ವಾಮಿ ಮಾ
ಡುಪನಾತೀತಮೆಸಿಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಸುಖಮಂ ತೈಲೋಕ್ಕರಕ್ಷಾಮಣೀ || ೧೩ ||*

೧೨. ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಸ್ತವನ

ಶ್ರೀಯುಂ ನಿರ್ಮಲವಂಶಮುಂ ವಿಭುತೆಯುಂ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವೇದಿತ್ಯಮುಂ
ಕಾಯಾಯುಸ್ಥಿರಭಾವಮುಂ ಮನುಜಗಾವಂಗಾದೊಡಂ ಮತ್ತುವಾ ।
ದೇಯಂ ಹೇಯಮಿದೆಂದು ತಾಂ ಸ್ವಪರತತ್ತ್ವಾತ್ತ್ವಮಂ ಕಾಣದಂ
ದಾಯೆಲ್ಲಂ ವಿಫಲಂ ದಲೆಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧ ||

ಪ್ರಣತಾತ್ಮಾ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ನಿಶ್ಚಯನಯಂ ತ್ವದ್ರೂಪಮುಂ ದ್ರವ್ಯದಿಂ
ಗುಣದಿಂ ಪರ್ಮಯದಿಂದಮಾವನರಿಗುಂ ಸಿನ್ನಕ್ತಿಯಿಂದಾತನು ।
ಲ್ಪಣಮೋಹಗ್ರಹಮುಂ ಪೆರ್ಚಿಸಿ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾತ್ಮತತ್ತ್ವಂ ದೃಢ
ಪ್ರಣಿಧಾನೋಚಿತನಪ್ಪನೆಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೨ ||

ಹಾರಂ ಸೂತ್ರದಿನೊಂದೆ ಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿವ್ರಾತಂಗಳಿಂ ಬೇರುಬೇ
ರಾರೂಢೋಜ್ಜ್ವಲಕಾತಿಯಿಂ ಬಗೆಯೆ ಬೇರುಂಬೇರುಮುಲೈಂಬವೊ ।
ಲಾರೈಯ್ವಂದು ಸದರ್ಥಪರ್ಮಯಗುಣವ್ರಾತಂಗಳಿಂ ಜೀವನೆಂ
ದಾರೊಳ್ಳಂ ಸುವಿಚಾರದಿಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೩ ||

ಕೆನ್ನಂ ದ್ರವ್ಯತೆಯಿಂದ ಭಿನ್ನನೆ ಮರುನ್ಮತ್ಯಾದಿವರ್ಯಾದಿಂ
ಭಿನ್ನಂ ದರ್ಶನಬೋಧಮುಖ್ಯಗುಣಸಂದೋಹಂಗಳಿಂ ನೋಡೆ ತಾಂ ।
ಭಿನ್ನಾಭಿನ್ನನೆನಿಕ್ಕು ಮಾತ್ಮನೆನಿತುಂ ನಿನ್ನುಕ್ತಿಯಿಂ ನಿನ್ನವೋ
ಲ್ಪನ್ನಂ ಭಾವಿಸೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೪ ||

ಎನ್ನಂ ತತ್ಪರಮಾತ್ಮನಂ ನೆನೆಯಲಾನುಂ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂ
ಕೆನ್ನಂ ಭವ್ಯತೆಯಿಂದಮಾಗದಿರದೆಂಬಂಗಿನ್ನದವ್ವಲ್ಲಿಗಂ ।
ತನ್ನಂ ತಾನರಿದನ್ಯದಿಂ ತೊಲಗಿ ತನ್ನೊಳ್ಳಿಲ್ವನುಷ್ಠಾನಮು
ಚ್ಚಿನ್ನಂ ಕಾರಣಮಕ್ಕುಮೆಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೫ ||

ಗುರು ತಾಂ ಪೇಳೊಡಮೇನೊ ತತ್ತ್ವರುಚಿ ತನ್ನಿಶ್ವಾಯಕತ್ವಂ ತದಾ
ಚರಣಂ ನೆಟ್ಟನೆ ತನ್ನಧೀನಮದರಿಂದಂ ನಿಶ್ಚಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ ।
ಗುರುವಕ್ಕುಂ ಬಗೆವಂದು ತಾನೆ ತನಗೆಂಬೀ ಯುಕ್ತಿಯುಂ ಯುಕ್ತಿಯು
ಕ್ತರ ಚಿತ್ತಂಬುಗೆ ಪೇಳ್ವ ನೀನೆ ಗುರುವೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೬ ||

ಪಿರಿದವೊಂದು ವನಾಂತರಾಳದೊಳಗಿಂಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಬಿದಿದ್ದ ಸಿಂ
ಧುರದಂತೀ ಭವದೊಳ್ ಸ್ವಕರ್ಮವರದಿಂ ಬಿದಿದ್ದನಂ ಜೀವನಂ ।
ಪರರಿತ್ತಲೈರಿವನ್ನರಾರ್ಪಣಾರ್ಥ ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಸೋತ್ತಾನಾ
ದರದಿಂದೆತ್ತದೊಡೆಂಬುದುಂ ನಿಜಮತಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೭ ||

ಈ ಸಂಸಾರಮುಮಾತ್ಮವಿಭ್ರಮದಿಮಾತ್ಮಂಗಾತ್ಮವಿಜ್ಞಾನದಿಂ
ದೀ ಸಂಸಾರದೊಳಿವುಡಾಗದದರಿಂದಾತ್ಮಪ್ರಬೋಧೇತರಾ ।
ಭ್ಯಾಸರ್ ಬಾಹ್ಯತಪಃ ಪ್ರಪಂಚಮನೆ ನಿಚ್ಚಂ ಮಾಡುತಿರ್ದುಂ ಸಮಂ
ತೀ ಸಂಸಾರದೆ ಪಿಂಗರೆಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೮ ||

ಭವವಾರಾಸಿಯೊಳಾಳ್ವರಾತ್ಮವಿಮುಖರ್ ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯಾವಿಹ್ವಳರ್
ಸವಿಶೇಷಾತ್ಮವಿವೇಕರವವರ್ಗಳುಂ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಥರಲ್ಲಾದೊಡಂ ।
ತವರುಂ ಮಗ್ನರೆ ನೆಟ್ಟನೀ ಸುನರದಂ ದುಷ್ಕರ್ಮಕಾಂಡಪ್ರಮಾ
ದವಿದೂರ ಸ್ವಗತರ್ಕಗಳೆಂದರಿಪಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೯ ||

ಸಮಯಜ್ಞಾನದೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗದರೊಳ್ ಶ್ರದ್ಧಾ ನಮಿಲ್ಲಾದೊಡಾ
ಸಮಯಜ್ಞಾನಮುಮಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯುಮುಂಟಾಗಿದೊಡಂ ಶುದ್ಧಸಂ ।

ಯಮಮಿಲ್ಲಾ ದೊಡಮೆಂತುನಾಗದದರಿಂ ರತ್ನತ್ರಯಂ ಸಿದ್ಧಿಯುಂ
ಸಮನಿಕ್ಕುಂ ಮುನಿಗೆಂದು ನೀಂ ಬೆಸಸಿದೈ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೦ ||

ಅರಿವಾಗಳ್ ನಯಮೆಲ್ಲರಿಂದರಿದು ನಾನಾವಸ್ಥೆಯಿಂ ವಸ್ತುವಂ
ನೆರೆ ತದ್ರೂಪಮನಿಂತುಟೆಂದು ತರಿಸಂದವ್ಯಗ್ರನಾದುತ್ತಮಂ |
ತೊರೆದೆಲ್ಲಾ ನಯಪಕ್ಷಪಾತತತಿಯಂ ಸ್ವಸ್ಥಂ ಪಿಕ್ಕಲ್ಪಚ್ಯುತಂ
ಪೆರುಗುಂ ನಿನ್ನ ಮತಾನುಭೂತಿಯನದಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೧ ||

ಪರಭಾವಂ ಪರಭಾವಮಂ ಜನಿಯಿಕುಂ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಥಭಾವಂ ನಿರಂ
ತರಿತಂ ಸ್ವಾತ್ಮಗತತ್ವಮಂ ಬಗೆಯೆ ಪಾತ್ರಂ ಲೋಹದಿಂ ನಿರ್ಮಿತಂ |
ನಿರುತಂ ಲೋಹಮಯಂ ಸುವರ್ಣರಚಿತಂ ಸೌವರ್ಣಮೆಂಬಂದದಿಂ
ಪರಮತ್ತೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಿರುಳ್ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೨ ||

ಅಶುಭಂ ಪೊಲ್ಲದು ಕರ್ಮವೊಳ್ಳಿತು ಶುಭಂ ಕರ್ಮಗಳಂ ನೋಳ್ವಡೆಂ
ತೊ ಶುಭಂ ಲೇಸೆನಿಸಲ್ಕೆ ಸಾಲ್ಪದದುವುಂ ಸಂಸಾರಮಂ ಮಾಳ್ಕುಮೆಂ |
ದಶುಭಕ್ಕಂ ಶುಭಕ್ಕಂ ಸಮಾನತೆಯನಾವೊಂ ಕಂಡನೈ ಕರ್ಮಮಂ
ವಶಮಂ ಮಾಡಿದ ಶುದ್ಧನಾತನೆ ಶಿವಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೩ ||

ಓರ್ವಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭಾವದಿಂ ಮದಿರೆಯುಂ ಕಂಡೋಡುವಂ ಮತ್ತಮಿ
ನ್ನೋರ್ವಂ ಬರ್ಬರಬುದ್ಧಿಯಿಂದದನದೆಂತುಂ ಬಿಟ್ಟಿರನ್ನೋಳ್ವಡಾ |
ಇರ್ವರ್ಗಂ ಗಡ ಮಾತ್ಯ ಶೂದ್ರಿಕೆಯೆ ಶೂದ್ರಜಾತಿಭೇದಭ್ರಮಾ
ಖರ್ವರ್ಜೇಷ್ಟಿಸುವಂತೆ ಕರ್ಮವಿಧಿಯುಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೪ ||

ನಿರುತಂ ಪಾಪದೆ ದುರ್ಗತಿತ್ತಮದರಿಂ ನಾನಾವಿಧಂ ದುಃಖದು
ರ್ಭರಮಾ ದುಃಖದಿನಾತ್ಮರೌದ್ರಪರಿಣಾಮಂ ತದ್ವಿಭಾವೋದಯಂ |
ಪಿರಿದಪ್ಪೊಂದಳಬಂಧಹೇತುವದರಿಂದಂ ದೇವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕ
ಣ್ಣಿಯಂ ಮಾಡುವರಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸುಚರಲ್ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೫ ||

ನಿರುತಂ ಪುಣ್ಯದೆ ಭೋಗಮಕ್ಕುಮದರಿಂದಂ ತೃಷ್ಣೆ ತೃಷ್ಣಾರ್ತಿಯಿಂ
ಪರವಸ್ತುಪ್ರಕರಾನುಭೂತಿಯದರಿಂ ರಾಗಾದಿ ರಾಗಾದಿಯಿಂ |
ದೊರೆಕೊಂಡಾಸ್ರವಮಾಸ್ರವಂ ಭವಸಿಬದ್ಧಂ ಪುಣ್ಯಮುಂ ಪಾಪದೊ
ಳ್ಳೆರೆಯಾಯ್ತಾ ವಿಧದಿಂದ ಯೋನಿಗೆ ವಲಂ ನಿರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ || ೧೬ ||

ಉಂತುಂ ಯೋಸಿಗೆ ಸಿಶ್ಯಲಾತ್ಮಸುಖದಿಂದಂ ಬಳ್ಳೆಯುಂ ದುಃಖಮಿ
ನ್ನಂತಾತಂ ವಿಷಯಂಗಳತ್ತೆರಗುವಂ ಸೀಲಿಂದ ಮಿಸ್ಪಿಂಗೆಯುಂ ।
ಸಂತಾಪಂ ಬಡುಗುಂ ಜ್ವಲಜ್ವಲನಮಂ ಸಾರ್ವಂದಮಂಬಂತೆವೋ
ಲಿಂತೀ ಯುಕ್ತಿಯಗಮ್ಯಮುಸ್ಯಮತದೊಳ್ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ॥ ೧೭ ॥

ಸ್ತಪುರೋಪಾರ್ಜಿತಪುಣ್ಯವಾವರದಿಂ ಸೌಖ್ಯಾವಹಂಗಳ್ಳಗು
ಳ್ಪವಭೋಗಕ್ಕವು ಒಂದೊಡಾಗಲಿವುಳ್ಳಸನ್ನಭವ್ಯಂ ಸಿರ ।
ಸ್ತಪುರೋಬಂಧನದೇತುಭೂತರತಿವಿದ್ವೇಷಂ ಸಿಜಾತ್ಮಸ್ಥಿತಂ
ಕ್ಷಪಿಯಿಕ್ಕುಂ ಕೃತಕರ್ಮಮಂ ತದನುಗಂ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ॥ ೧೮ ॥

ವಿದಿತಂ ಭಾವಿಸೆ ಜಾತಿಲಿಂಗಮೆರಡುಂ ದೇಹಾಶ್ರಿತಂ ದೇಹಮು
ಪ್ಪೊಡೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಭವಪ್ರಬಂಧಮದಿಂದಂ ಜಾತಿಲಿಂಗಂಗಳೊ ।
ಳ್ಪದಿದೊಂದಾಗ್ರಹಮುಳ್ಳವರ್ಭವದೆ ಪಿಂಗಲ್ಪಿಂಗುವರ್ ಶುದ್ಧಚಿ
ತ್ತದವೊಂದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆಲ್ಲಮುಂ ಬಿಸಬವರ್ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ॥ ೧೯ ॥

ಹತವಾಪಂಯೊಲು ಪುಣ್ಯಮುಂ ಶಿವಸದಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಮಲ್ಲದೊಡಂ
ಪ್ರತಿಬಂಧಪ್ರದಮಲ್ಲ ವರ್ಣತೆಗಮಾರ್ಹಂತ್ಯಕ್ಕಮುಚ್ಚೈಃ ಕುಲೋ ।
ದಿತ ಸಂಶೋಧಕಮಲ್ಲದಪ್ಪುದರಿನಂತುಂ ಸರ್ವಕರೋತ್ತರ
ಕ್ಷತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗದು ವಲಂ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ॥ ೨೦ ॥

ದಿನದಿಂ ಬಂದು ನೃಪೇಂದ್ರತೀರ್ಥಕರರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುಮಂ ಬಿಟ್ಟುಭೂ
ಭುವನಂ ಬಣ್ಣಿಸೆ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂದನುಮಧೋಲೋಕೋದ್ಧತಂ ಭಿಕ್ಷುಭ ।
ವ್ಯವರಂ ಪಾತ್ರೆಯಸಿಕ್ಕ ಲಬ್ಧಿವರದಿಂದಂ ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಗೊಂಡನುಂ
ಭವದಿಂ ಪಿಂಗಿದೊಡಾವರ್ಭೇದಮನರೊಳ್ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ॥ ೨೧ ॥

ಅದರಿಂ ಭವ್ಯನ ದರ್ಶನೋನ್ಮುಖತೆಯುಂ ಮೈರಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯುಂ
ಸದುಳಂ ದೀಕ್ಷೆಯನಾಂಪುದುಂ ಜಿನಮತಾರ್ಥೋದ್ಭೋಧಮುಂ
ಸಂಯಮಾ ॥

ಭೃಗದಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಮಪ್ರಮಾದತೆಯುಮಾತ್ಮಧ್ಯಾನಮುಂ ಬಾರ್ತೆಯ
ಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನಾದ ವಿಭಾವಮೆಲ್ಲಮುಫಲಂ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮೀಪತೀ ॥ ೨೨ ॥

ತನುಮಾತ್ರಂ ಯುತಬೋಧದರ್ಶನಸಂಖ್ಯಾತಪ್ರದೇಶಂ ಪ್ರಸಿ
ದ್ಧನಮೂರ್ತಂ ಪ್ರಭುಕರ್ತೃಭೋಕ್ತೃನಿಯತಂ ಸಂಹಾರವಿಸ್ತಾರತ ।

ಕ್ರಿನಿಯುಕ್ತಂ ಭವಮುಕ್ತನೂರ್ಧ್ವಗತಿಲಿಂ ಪ್ರಾಣಭೃಜ್ಜೀವನಿಂ
ಬಿನಿತುಂ ತಾನಿ ವಿಶಿಷ್ಟಜೀವಕಥನಂ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಪತೀ || ೨೩ ||

ಚರಮಾಂಗಪ್ರಮುಚಿಧನಾಕೃತಿಯೆ ಪೆರ್ಚಂ ಕುಂದನನ್ಯಾಂಗದೊ
ಳ್ವೊರೆಪಿಲ್ಲ ಮೃದರಿಂದಮಿಂತುಮುಚಿತಾಸಂಖ್ಯಪ್ರದೇಶಂ ಪ್ರಬಂ |
ಧುರನಷ್ಟಾಷ್ಟಕಳಂಕನಷ್ಟಗುಣನಾನಂದಾತ್ಮಕಂ ಲೋಕಭೂ
ಧರಚೂಡಾಮಣಿಸಿದ್ಧನೆಂದರಿಪಿದ್ಯ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಪತೀ || ೨೪ ||

ವ್ರತದಿಂದಂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ ಮತಿಯಂ ಜೈನಾಗಮಾರ್ಥಂಗಳೊಳ್
ರತಿಯಂ ಮಾಡಿ ತದರ್ಥಮಂ ತಿಳಿದು ಸರ್ವಗ್ರಂಥಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಂ |
ಹೃತರಾಗಾದಿವಿಭಾವರಾತ್ಮಪದಜೊಳ್ವೊಗಿಂದ್ರಲಿಪಂ ತೆ ಸಂ
ವೃತರೆಮ್ಮಂದಿಗಲಿಗಲೆಂತು ಸರೆವರ್ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಪತೀ || ೨೫ ||

ಅದರಿಂ ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ನೆನೆವ ನಿನ್ನಾಕಾರಮಂ ನೋಳ್ವ ನಿ
ನ್ನ ದಯಾಮೂಲಚರಿತ್ರದೊಳ್ವಿಗಲ್ವ ನಿನ್ನೊಂದುತ್ತಿಯಂ ಕೇಳ್ವ ವೇ |
ಳ್ವದಿದುಂ ಮದ್ವಿಧಗಾಯು ದೇವ ಶರಣಂ ಸ್ವಸ್ಥತ್ವಮಿಲ್ಲಪ್ಪ ಕಾ
ಲದೊಳಿ ಮಾರ್ಗಮೆ ಮೇಲು ಕೂಡುವುದರಿಂ
ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಪತೀ || ೨೬ ||

ಪರಮೇಶಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಶಂಭುವಭವಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ ಶಿವಂ ಶಂಕರಂ
ಸ್ಮರಸಂಹಾರಕನಚ್ಯುತಂ ಪುರರಂ ಬುದ್ಧಂ ಜಿನಂ ವಿಷ್ಣುವೆಂ |
ದರಹಸ್ಯಂ ಪ್ರಭು ಶುದ್ಧನೆಂದು ನೆಗಲ್ವಿದಿಂತಪ್ಪನಾಮಾಸಿಯಂ
ಪರಮಾರ್ಥಂ ತಲೆದರ್ಥಮಪ್ಪದದು ತಾಂ ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಪತೀ || ೨೭ ||

ಭವವಿಧ್ವಂಸನಾಸ್ತವಸ್ತವಮನೊಂದಂ ಪೇಳು ನೀನೆಂದು ಭ
ವೈವರಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಮಿಂತು 'ಸುಖನೋತ್ತಂಸಂ'ಲಸದ್ವೃತ್ತ ಸ |
ಜೈವಿಮುಕ್ತಾಗಣದಿಂದೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದುದೀ 'ಸರ್ವಾಣಲಕ್ಷ್ಮಿಪತೀ
ಸ್ತವ' ವಿಭ್ರಾಜಕೆ ಭವ್ಯಕಂಠಕಲಿತಂ ಸಕ್ಷತ್ರವಾಲೋವಮಂ || ೨೮ ||*

೧೮. ಅಗ್ಗಳನ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ ಪುರಾಣದಿಂದ
(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೮೯)

ಸ್ತವಾವಳಿಗೆ ವಾಙ್ಮಯಂ ಸ್ತೃತಿಗೆ ತಾಂ ಮನೋವೃತ್ತಿಯೆಂ
ಬಿವಾರಯೆ ಸಮನ್ತಪಾಯಮೆನಿಸಿದುರ್ವಿದ್ಧಮೇಂ ।
ಅವಾಙ್ಮನಸಗೋಚರಂ ದಿಟಕೆ ನೀಂ ಬಟಾಕ್ಕಾವುದೀ
ಭವಚ್ಚರಣಸೇವೆಯೊಳ್ ಕ್ರಿಯೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೧ ||

ಕಷಾಯಕಲುಷಾತ್ಮರಂ ಬಗೆದು ದೇವರೆಂದಾವಗಂ
ವಿಷಾದವಿಕಳತ್ವಮಂ ತಳೆವರನ್ಯರಜ್ಞಾನದಿಂ ।
ನಿಷೇವ್ಯಜಳವೋಹದಿಂ ಮರುಮರೀಚಿಯಂ ಪೊರ್ತುವಾ
ತ್ಯಷಾತ್ಮವ್ಯಗಜಾಳದಂದದೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೨ ||

ಅನಾರ್ಯಕುಮತಾವಳೀ ವಿಷಮನಕ್ರಚಕ್ರಾಕುಳಂ
ಭವಾಂಬುನಿಧಿ ದಾಂಟಲೆಂದರೆಬರಂತದಂ ಸಾವುರ್ದುಂ ।
ಭವನ್ಮತಹಿತ್ರಮಂ ತಳೆದು ಕರ್ಣಧಾರತ್ವಮಂ
ನಿವೇದಿಸಿ ಸುಮಾರ್ಗಮಂ ಪೊರೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೩ ||

ಜರತ್ಯುಣಜುಗುಪ್ಸೆಯಿಂ ಬಿಸುಟಹೀಂದ್ರನುತ್ಕೇಂದ್ರನಿ
ರ್ಜರೇಂದ್ರಪದಮಂ ಪದಾನತರ್ಗ ಮತ್ತೆ ನೀನೀವುದೇಂ ।
ಕರಂ ಬಗೆದು ಚೋದ್ಯಮೇ ಬಯಸಿ ತಾಳ್ವಿದಾರ್ಹತ್ವಮಂ
ನಿರಾಕುಳತಮಾವೆಯೆಂದೊಡೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೪ ||

ಲಸತ್ತಿಸರೋಜಮಂ ಹಿಮಕರೋಪಳಾದರ್ಶಮಂ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿಧುಬಿಂಬಮಂ ನೆಲೆಯಿವಲ್ಲವೆಂದೆಲ್ಲಮಂ ।
ಬಿಸುಟ್ಟುಮವಿಕಾರದೊಳ್ ನೆಲಸಿದತ್ತು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ
ಪ್ರಸನ್ನತೆ ನಿಜಾಸ್ಯದೊಳ್ ಸಲೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೫ ||

ತ್ವದೀಯತನುಚಿಂತೆಯಂ ಪಡೆಯೆ ನಿತ್ಯನೈಶ್ವಿಂತ್ಯಮಂ
ತ್ವದೀಯಪದಪೂಜೆಯೊಳ್ ತೊಡರೆ ಲೋಕಪೂಜ್ಯತ್ವಮಂ ।
ತ್ವದೀಯಗುಣಕೀರ್ತನಕ್ಕಳಸೆ ಕೀರ್ತಿಯಂ ನೀನೆ ಮಾ
ಣದೀವೆ ವಿವರೀತಮಿಂತಿದು ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೬ ||

ಸ್ವರಂ ಸ್ವರಣಮಾತ್ರದಿಂ ಪಡೆದನರ್ಥನಾರೀತ್ವಮಂ
 ಹರಂಗೆ ದಿಟಮೆಂದೆ ನಿನ್ನೊಳಮಡುರ್ತುಹಂಕಾರದಿಂ ।
 ವಿರೋಧಿಸಿ ಹತಪ್ರಭಂ ಸೆಡೆದನಂತೆ ದಲ್ ಕಾರಣಂ
 ಪರಾಭವಕೆ ಗರ್ವಮಲ್ಲದೆ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೭ ||
 ಪದಂ ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೊಂದೆ ಕುಡುತಿರ್ಪೆ ನೀನಂತದಂ
 ಪದಾಶ್ರಿತರ್ಗೆ ಸಂತತಂ ಪಲರ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟೊಡಂ ಮತ್ತೆ ತ ।
 ತ್ವದಚ್ಯುತಿಯದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳಿದು ಚೋದ್ಯಮೇ ತ್ವತ್ಪ್ರಭಾ
 ವದಿಂದೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದಾವುದೊ ಜಿನೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ || ೮ ||

೧೫. ಜನ್ಮನ ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣದಿಂದ
 ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೦೫!

ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಪರಮೇಶ್ವರ
 ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಪರಮಪುರುಷ ಜಯ ಜಯ ಜಯದು ।
 ಜಯ ಮನ್ಮಥಮದಭಂಜನ
 ಜಯ ಜಯ ಜಯ ದೇವದೇವನಂತ ಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೧ ||
 ನಿನ್ನಜೀವು ನಿನ್ನ ವಾಗ್ಗಂ
 ನಿನ್ನಾಗಮಯುಕ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೋನ್ನತಿಯಿ ।
 ಲ್ಲಿನ್ನ ಮನವಜಿಯೆ ಮಿಕ್ಕರೊ
 ಳೆನ್ನಂ ನಿನ್ನಂತೆಮಾಡನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೨ ||
 ನಿನ್ನನೆ ಬಿಡದಾರಾಧಿಸಿ
 ನಿನ್ನಯ ಗಣಕೋಷ್ಠದೊಳಗೆ ನೆಲಸಿದ ಬಹುವಿ ।
 ದ್ಯೋನ್ನತರ್ಗಣೆಯೆಲ್ಲೆಂದೊಡೆ
 ನಿನ್ನನ್ನರ್ಥವಾರನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೩ ||
 ಮುಸಿದೊಸೆವ ಕೊಡುವ ಕೊಳ್ಳಾ
 ತನೆ ದೇವಂ ಸೇವಕಂಗಳಿಲ್ಲದ ನಿನ್ನಂ ।
 ನೆನೆದನೆ ನಿಜಪದವಿಗೆ ಭಾ
 ಜನನಪ್ರಸಾದಂತೊ ವೇದನಂತಜಿನೇಂದ್ರಾ || ೪ ||

ಅಜಿವೆ ತನುವಾದದಾದೊಡೆ

ಮಜಿವೈ ನೀಂ ನನ್ನ ಗುಣಮನಿಸ್ಸಜಿವವರಾ ।

ರಜಿಯದೊಡೇಂ ನೀನಾಸೆಂ

ಬಜಿವಜಿತಮೆ ಸಾಲ್ವದೆನಗನಂತಜಿನೆಂದ್ರಾ

॥ ೫ ॥

ಮೆಜಿದೊಲಿಸುವಿಜಿದು ಸಲಿಸುವ

ಕುಜಿವಿಲ್ಲದ ನಿನಗೆ ದೇವನೆಂದಜಿಯದರೇ ।

ಕೆಜಿಗದಪರೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿ

ನಜಿದೆಜಿಗದನರ್ಹನೆಂದನಂತಜಿನೆಂದ್ರಾ

॥ ೬ ॥

ಪರಮ ಭವದೀಯಚರಣ

ಸ್ವರಣಾಗಸ್ತ್ಯಂಗೆ ಚುಳುಕಮಾತ್ರಂ ಭವಸಾ ।

ಗರಶತಮೆಂದಪೆನಾಗಮ

ವಿರುದ್ಧಮೆನ್ನದಿರತಕ್ಕನಂತಜಿನೆಂದ್ರಾ

॥ ೭ ॥

ಜಿನ ನಿನ್ನಂ ಪೂಜಿಪ ನೋ

ಳ್ಳನವರತಂ ಪೊಗಟ್ಟಿ ಸುಖಮೆ ಮೋಕ್ಷಂ ಮೋಕ್ಷಂ ।

ನಿನಗಕ್ಕನಂತಕರಲೋ

ಚನಜಿಂಹಕನಪ್ಪೆನಕ್ಕನಂತಜಿನೆಂದ್ರಾ

॥ ೮ ॥

೨೦. ಕಮಲಭವನ ಶಾಂತೀಶ್ವರಪುರಾಣದಿಂದ

(ಕ್ರಿ. ಶ. ಸು. ೧೨೫)

ಶ್ರೀಮತ್ಕೇವಲಬೋಧಭಾಮಿನಿಗೆ ಲೋಕಾಲೋಕಗರ್ಭೀಕರೋ

ದ್ಧಾಮಸ್ವಚ್ಛವಪುರ್ವಿರಾಜಿತಗೆ ರತ್ನಾದರ್ಶಮಾಯಾದ ನಿ ।

ನ್ನೀಮಾಂಗಲ್ಯಮುಖೇಂದುಮಂಡಳದ ನಿಯತ್ಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಾತಪ

ಸ್ತೋಮಂ ತೊಳ್ವಗೆ ಮನ್ನನಸ್ತಿಮಿತಮಂ ಶ್ರೀಶಾಂತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೧ ॥

ಗೆಲಲಾವಂಗಮತೀವದುರ್ಜಯನೆ ತಾನಪ್ಪಾ ಮನೋಜಾತನಂ

ಸಲೆ ಗೆಲ್ಲೋವದೆ ಮೋಹಮೂಳಭವಭೂಚೋನ್ಮೂಳನಂ ಗೆಯ್ದು ನಿ ।

ರ್ಮಳಿನಾತ್ಮಾಂಗ ಮರುದ್ರುಮಕ್ಕಮೃತಲಕ್ಷ್ಮೀದೀರ್ಘದೋರ್ವಲ್ಲರೀ

ವಳನಂಬೆತ್ತನೆ ನೀನೆ ಮತ್ತೆ ಪೆಜಿರಾರ್ ಶ್ರೀಶಾಂತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ ॥ ೨ ॥

ಘನಶೃಂಗಾಜಲಪೂರದಿಂ ಪ್ರಬಲಮೋಹಾವರ್ತದಿಂದಾರ್ತನೂ
ತನವೀಚೀಚಯದಿಂ ವಿಜೃಂಭಿಸುವವಾರಂ ದುಸ್ತರಂ ತಾನೆನಿ |
ಪ್ರಿನಿತುಂ ಪೆಂಪೆಡೆಗೊಂಡ ಸಂಸರಣವಾರಾವಾರಮಂ ದಾಂಟಿ ವಾ
ವನಕ್ಕೆವಲ್ಯಸುಖೈಕಸಿದ್ಧಿವಡೆದೈ ಶ್ರೀಶಾಂತೀತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೩ ||
ಪರಿದೊಂದಚ್ಚರಿವೆತ್ತು ಬಿತ್ತರಿಸುವೀ ಚೈತ್ರತ್ರಯೇಭಾರಿವಿ
ಷ್ಣುರ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ವಿಳಸದ್ಭಾಮುಂಡಲೋಕಚಾ |
ಮರದೇವಾನಕಮೆಂಬಿಸಿತ್ತತಿಶಯಂ ಪೇಟುತ್ತಮುದ್ರತ್ತಣಂ
ಪರಮಶ್ರೀವಿಭುವಪ್ಪ ಸಿನ್ನಿಸಕಮಂ ಶ್ರೀಶಾಂತೀತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೪ ||
ಇನಿತಂದಿನ್ನವಿವೆಂದು ಸಿನ್ನ ಗುಣಮಂ ವರ್ಗಪ್ರೋಡಾ ಪನ್ನಗೇ
ಶನ ಜಿಹ್ವಾಳಿಗತರ್ಕ್ಯಮೆನ್ನದೆ ಗುಣಸ್ತೋತ್ರಂಗೆಯಲ್ಪೆಂದು ಪೂ |
ಣ್ಣನ ತತ್ವೀರ್ತನೆ ಮೇರುವೆಳ್ಳಸಿತೆಸಿಪ್ಪಂತಕ್ಕಮಂತಪ್ಪ ವ
ರ್ಣನೆ ಹಾಸ್ಯೋಕ್ತಿ ಭವದ್ಗುಣಂ ಗಗದಮೇ ಶ್ರೀಶಾಂತೀತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೫ ||
ಸಿಮಿಷಾರ್ಥಂ ಸುತಿಗೆಯ್ದೊಡಪ್ಪದೆ ವಲಂ ಚಕ್ರೇಶ್ವರತ್ವಂ ಸಿತಾಂ
ತಮದಂ ವಾಂಛಿಸುತಿರ್ಪರಿರ್ಕಮಸಮಂ ತಾನೊಲ್ಲೆನಾವಂದದಿಂ |
ದಮೆ ಸಿನ್ನಂದಮನೆಯ್ಪೊಂದು ಮನಮುಂಟೆನ್ನಿ ಮನಂಪೂಣ್ಣದಿಂ
ಸಮಸಿಪ್ಪಂತಿರೆ ದೇವ ಮಾಬ್ಬಿಡಜೀವಂ ಶ್ರೀಶಾಂತೀತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೬ ||
ಸಿನತಂಫ್ರಿದ್ವಯಪಂಕಜಾರ್ಚನೆಗೆ ಸಂದಾ ಚಂದನಂ ತನ್ನಪೋ
ಲನಿತಂ ಮಾಡದೆ ತತ್ಸಮಾಪದ ಮಹೀಜಭ್ರಾಜಮಂ ದೇವ ನಿ |
ನ್ನಿನೆವಾಭರದಿದೆ ಸಾರ್ಧನೆನಸುಂ ಸಿನ್ನಂದಮೇನಾಗದಿ
ರ್ಪನೆ ಮೇಣ್ಣಾಡದೆ ಸಿನ್ನ ಮೃಮೆಯೆಸಕಂ ಶ್ರೀಶಾಂತೀತೀರ್ಥೇಶ್ವರಾ || ೭ ||

೨೧. ಗುಣವರ್ಮನ ಚಂದ್ರನಾಥಾಷ್ಟಕ

(ಕ್ರಿ. ಶ. ಸು. ೧೨೨೫)

ಶ್ರೀವಾದಂ ಗೋಮಿಸೀಭಂಗಿಗೆ ನವನಳನಶ್ರೀಮುಖಂ ಶ್ರವ್ಯದಿವ್ಯಾ
ಳಾಪಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾವಿಲಾಸಕ್ಕಮಲಹಿಮಕರಸ್ವಚ್ಛಬೋಧಂ ತ್ರಿಲೋಕೀ |
ರೂಪಾದರ್ಶಕ್ಕವಾತ್ಮಾಕೃತಿ ಶಿವಸುಖವಲ್ಲಿವಿತಾನಕ್ಕಡರ್ಪಾ
ದಾ ಪೂರ್ಣೈಶ್ವರೈಮಂ ಮಾಡೆನುಗೆ ಸುಖಾವಾಪ್ತಿಯಂ ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೧ ||

ನೆನೆವಂದಾನಂದದಿಂ ತಣ್ಣನೆ ತಣೆದು ಜಿಗಿಲ್ಕುಂ ಮನಂಬಂದು ಕಂಡಂ
ದೆಸಸುಂ ತಣ್ಣಿಂ ಕುಳಿಕೋಡುಗುಮಮದಿನೊಳಬ್ಬಂತೆ

(ಕಣ ಬಣ್ಣಿ)ವಂದಿಂ ।

ಸಿನಲಂಪಂ ಸೇವಿಪಂತಗ್ಗಲಿ(ಸಿ)ಸಲಿಗುವಿಣ ಜಹ್ವೆಯೆಂದಂದು ನಿನ್ನಂ
ನೆನೆದುಂ ಕಂಡುಂ ಪೊಗಬ್ಬುಂ ಸುಜಿಯೆಸಿದವಂ ಧನ್ಯನೈ

ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೨ ||

ನಿನಗಿಂದ್ರಂ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಮನೆಸಗಿ ಮಹೈಶ್ವರ್ಯನಾದಂ ಕಡಲ್ ಪಾ
ಲ್ವೊನಲಂ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಲಿಸಿ ಗಂಭೀರಮಾಯ್ದ್ರಿಪಂ ಮ ।
ಜ್ಞನಲೀಲಾಪೀಠಮಾಗಿದರ್ವಿಚಳಮೆನಿಸಿತ್ತೆಂದೊಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯಗಾಂಭೀ
ರ್ಯನುತಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಲೋಕತ್ರಯದೊಳೆಡೆಯದಾರ್ ಸನ್ನಿವೋಲ್

ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೩ ||

ಸುದತೀಲೀಲಾಂಗಮಂ ಸೋಂಕದ ನವಯುವತೀಸ್ವಿಗ್ಧಮುಗ್ಧಾಸ್ವಮಂ ನೋ
ಡದಕಾಂತಾಳಾಪಮಂ ಕೇಳದ ವನಜಮುಖೀವಕ್ತ್ರಸೌರಭ್ಯಮಂ ಕೊ ।
ಳ್ಳದ ರಾಮಾರಮ್ಯಬಿಂಬಾಧರ ರಸಮನದುರ್ತಿಗೊಂಬದಕ್ಕೂಣಮೋಕ್ಷಾ
ಸ್ಪದಲಕ್ಷ್ಮೀಸಂಗಸಾಹ್ಯೋನ್ನತಿ ನಿನಗೆ ನಿಜಂ ದೇವರೊಳ್

ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೪ ||

ಹರಿಪೀಠಂ ಮೋಹಮಾತ್ರಂ ಗಮನಳಿಸಿತೋ ಚಾಮರಂ ಕಾಮದೀಪಾಂ
ಕುರಮಂ ಬೀಸಿತೊ ಭಾಮಂಡಲ(ವಘ)ತಮಮಂ ತೂಲ್ವಿತೋ ಪುಂಡರೀಕಂ ।
ಪುರಿದತ್ತೋ ಜನ್ಮಸಂತಾಪಮನಳಿಸಿತೋ ಶೋಕಮಂ ತಲ್ಲಶೋಕಂ
ಭರದಿಂದೆಂಬಂತೆ ಮೆಯ್ಯೋಣವು ನಿಜಸಭೆಯೊಳ್ ತದ್ವಯಂ

ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೫ ||

ಮೃಗತೃಷ್ಣಾಭೋಗಮಂ ತಿದ್ದಿದ ನಿಡುಮಡುವೆಂದೆಯ್ಯವಾಭಿಳ ಕಾಳೋ
ರಗನಂ ನೇವಾ(ಳ)ವೆಂದೆತ್ತುವ ನಿಶಿತಕನಕಪದ್ಮಮಂ ನೈದಿಲೊಳ್ವಾ ।
ಸಿಗಮೆಂದಾಂಪಂತೆ ನೀನಲ್ಲದ ಕುಮತರತಭ್ರಾಂತರಂ ದೇವರೆಂದೋ
ಲಗಿವೆಗ್ಗರ್ಗದ ಬೋಧಂ ನಗಿಸುವುದಭವತ್ಯಾಪ್ತರಿಂ ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೬ ||

ಗೌತಂ ಘಾತಿವ್ರಜಂ ಪಿಂಗಿದ ಜನನಿಕೆ ಪುಷ್ಪೋಲ್ಲಸದ್ವೃಷ್ಟಿಪುಷ್ಪಾಂ
ಜಳಿದಿವ್ಯಶ್ರವ್ಯನಾದಂ ಸರಸಮಧುರಗೀತಸ್ವನಂ ದೇವಭೇರೀ ।

ಕುಳನಾದಂ ಮಿಕ್ಕ ಧಕ್ಕಾರವಮೆನೆ ಭವದಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ರಂಜಿಕುಂ ಮಂ
ಜುಳಮುಕ್ತಶ್ರೀ ವಧೂಸಂಗದೊಳಭಿನವಸಂಗೀತಕಂ ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೭ ||

ಸ್ಫುರಿತ ಶ್ರೀವಾದಮುದ್ಯೋತಿಸೆ ಕಡೆ ತಮನಾಶಾಂಬರಶ್ರೀ ಪೊದಬಿಡೊ
ಪ್ಪಿರೆ ಸತ್ಸಂದೋಹವಾರಾಜಸೆ ಕುವಲಯವಾನಂದಮಂ ತಾಳೈ ಕಾವನಾ |
ತುರಚಕ್ರಕ್ಕಾಗೆ ರಾಗಕ್ಷಯನುಮೃತನಿಧಿಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೆಯ್ಯಣ್ಣೆ ನಿಚ್ಚಂ
ಧರಣೀಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಿನ್ನಿಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸುವುದು ಚಂದ್ರೋದಯಂ

ಚಂದ್ರನಾಥಾ || ೮ ||

ಬಹುವಿದ್ಯಾನುಂಡನಂ ಪಂಡಿತಮುಸಿಪತಿಚಂದ್ರವ್ರತ್ತಿಪದಾಂಭೋ
ರುಹಸೇವಾಸಂಗಭೃಂಗಂ ಕ್ಷುತಿಗುಣವರ್ಣಮಂ ವಚೋಮಾಲೆಯಿಂದ |
ನ್ಮಹಮಾದಂ ಪೂಜಿಸಲ್ ರಾಜಪ|ಪದ|ನನಸಂ ಮಾಹಿತಿವ್ಯರ್ಗ ಸೌಖ್ಯಾ
ವಹಮಂ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಭುವನತಿಲಕಾಲಂಕೃತಂ ಚಂದ್ರನಾಥಂ || ೯ ||

೨೨. ವಿವಿಧ (ಅ)

ಅಘಾಂತಾಷ್ಟಕ

ಕಡುಪಿಸಿಂ ತವರ್ವೆನ್ನ ದರ್ಶನಬೋಧವೃತ್ತಧನಂಗಳಂ
ಪಿಡಿದು ಕಚ್ಚಿ ದುರಂತದುಷ್ಕೃತಬಂಧನಂಗಳಿನೊಪ್ಪೆಯುಂ |
ಪೊದರಲಿಯದೆ ಘಾತಿಗಲ್ಲೆರೆಯಿಟ್ಟರಾ ಸೆರೆ ಕೂಟಮಂ
ಬಿಡಿಸಿ ನೀನಪವರ್ಗಮಾರ್ಗಮುಸೈದಿಸೆನ್ನನಘಾಂತತ || ೧ ||

ಸ್ಥಾವರಂಗಳ ಜಂಗಮಂಗಳ ಭೇದಮೆಲ್ಲಮುಸೈದಿಪೊ
ತ್ಯಾಗಂ ಭವದುಃಖಮೆಲ್ಲಮುನುಂಡು ಕೋಟಿಲೆಗೆಂದೆ ನಾ |
ಕಾವರಿಲ್ಲದೆ ಬೆಂದು ಸೀಕರಿವೊದೆ ಸಿನ್ನಘವೈಲಿಯಿಂ
ದೇವ ನೀಂ ಪೆರಗಿಕ್ಕ ರಕ್ಷಿಸೋಘಮೆನ್ನನಘಾಂತಕಾ || ೨ ||

ನೆನೆವೊಡಳ್ಳಿ ಭಯಜ್ವರಂ ಬರುತಿರ್ಪುದೀಗಳುಮೆನ್ನ ಮೈ
ಇನಿತುಕಾಲಮುಮುಂಡು ಬಂದ ದುರಂತಸಂಸೃತಿದುಃಖಮಂ |
ಜಿನ ಭವಕ್ಷಯಕಾರಣಂ ಭವದುಕ್ತಿಯ ಬಿಡದಾಗಳುಂ
ನೆನೆವುದಂ ದೃಢಮಾಗಿರಲ್ಪಿರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನಘಾಂತಕಾ || ೩ ||

ನೊಂದು ಮುಹೂರ್ತಮುಂ ಶುಭಭಾವದೊಳ್ಳೆರೆಕೂಡಿ ನೇ
ಪಟ್ಟಿರಲ್ಕುಣವಿಯಾದೆನ್ನನಘಂಗಳೆಂಬವರೆಣ್ಣರುಂ ।
ಟ್ಟಿಗರ್ಬಹುಬಂಧದಿಂ ಕುರಿದಪ್ಪರಾನೋರಂತಗು
ಳ್ಳಟ್ಟಿ ಭಂಗಿಪ ಬಲ್ಪನೊಂದನೆ ಮಾಡಮೋಘಮಘಾಂತಕ

|| ೪ ||

ತರಿಸಲಕ್ಕುಣವಾರದೆನ್ನಯ ಮೋಹಕ್ರೋಧವ ಮತ್ತನೆಂ
ಮರೆದು ಮುಂ ಪರಮಾತ್ಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮಧ್ರವಾನ್ಯವಿಭೂತಿಗ ।
ಳ್ಳೆರಗಿ ಸಂತತವಾರ್ತರಾದ್ರದೊಳೊಂದಿ ಬೆಂದಪೆ ನಿನ್ನ ವ
ಕ್ಕೆರಗದಿಪ್ಪ ವಿಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯೊಳೊಂದಿಸೆನ್ನನಘಾಂತಕಾ

|| ೫ ||

ಅರಿಯದೀಶ ಭವತ್ಪಭಾವಮನಿನ್ನೆಗಂ ಭವದುಕ್ತಿಗ
ಳ್ಳೆರಗಿದಾಂ ಭವಘೋರದಾರುಣದುಃಖಮೆಲ್ಲಮನುಂಜುಮೆ ।
ಯ್ಯರಿಯದೆನ್ನಯ ದರುಶನಾವರಣೀಯಕರ್ಮವಿಪಾಕದಿಂ
ಪೆರವು ಬಿನ್ನಪಮೇಂ ತ್ರಿಲೋಕಶರಣ್ಯ ರಕ್ಷಿಸಘಾಂತಕಾ

|| ೬ ||

ತೋರಿ ತೋರಿ ಬುಧರ್ಚಿರಾವೃತ್ತಿಜನ್ಮಸಂತತಿಭೇದಮಂ
ಸಾರಿ ಸಾರಿ ತದುಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಮನೆನ್ನ ಪಾವವಿವಾಕದಿಂ ।
ವಿಾರಿ ವಿಾರಿ ದುರಂತದುಃಖಮನುಂಜುಮುಂಡು ಭವತ್ಪದ
ಕ್ಕಾರಿನಾರಿನಮೋಘಮಾ ಪರಿರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನಘಾಂತಕಾ

|| ೭ ||

ಅರಿವೆನಧ್ರವಮನ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳೆಂಬಿವೆಲ್ಲಮನೊಲ್ಲೆ ನಾಂ
ತೆರವನೊರ್ಮೆಯುಮಾಗಲೀಯದಘಂಗಳೆಂ ಮರೆದಿರ್ದಿ ನೀ ।
ನುರುವನಂತ ಚತುಷ್ಟಯಾದಿಗುಣಂಗಳಾ ಗುಣಮೆಲ್ಲಮಂ
ನೆರೆದು ನಿನ್ನವೊಲಿಪ್ಪ ಪೆಂಪನೆ ಮಾಡಮೋಘಮಘಾಂತಕಾ

|| ೮ ||

ಆನೋದೀ ಭವಗುಹನಾಂ

ಭೋನಿಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಪೋಗಿ ನಿನ್ನಯುಮುಕ್ತಿ ।

ಸ್ಥಾನದ್ವೀಪದೊಳಿಪ್ಪದ

ನೊನ್ನಕ್ಕಪಾರಸಸಮುದ್ರ ಬೆಸಸೆನಗನಘಾ

|| ೯ ||

೨೨. ವಿವಿಧ (ಆ)

ಅಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯವಂದನಾಪಂಚದಶಕ

ಶ್ರೀಜನ್ಮಗೃಹಂ ಮುಕ್ತಿ

ಶ್ರೀಜಾಯೋದ್ವಾಹಗೃಹಮಂದೆಂಬಿನಮೆಸಗುಂ ।

ಮೂಜಗದೊಳಗೆನಿತನಿತುಂ

ಶ್ರೀಜನಗೃಹವಿಾಗೆ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯಂ

|| ೧ ||

ತೊಳಗುತ್ತಿರ್ಪವು ಪುಣ್ಯವುಂಜಮುವು ತಾವೆಂಬಂತೆ ಮೂರುಂ ಜಗಂ

ಗಳೊಳಂ ಮಂಗಳಹೇತುಗಳ್ವಿಭುಗಳಾರ್ಪುಪ್ರಭಾವಾಸ್ವಿತಂ ।

ಗಳನಾದ್ಯಂಗಳಕೃತ್ರಿಮಂಗಳಲಯಂಗಳ್ ಚೈನಚೈತ್ಯಾಲಯಂ

ಗಳವಿಲ್ಲಿಲಿಗಿನಿತ್ತಿನಿತ್ತೆಸಿಪುವಂ ಕರ್ಣಾಟದಿಂ ಪೇಳ್ವವೆಂ

|| ೨ ||

ಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕವಿನಾನಸಂಕುಳಮಸಂಖ್ಯಾತಪ್ರವಾಣಂಗಳು

ದ್ಯೋತ ಶ್ರೀಸಿಳಯಂಗಳಂತವರೊಳರ್ಹಚೈತ್ಯಮುಂ ತಾವಸಂ ।

ಖ್ಯಾತವ್ಯಂತರ ದೇವತಾಗೃಹವಸಂಖ್ಯಾತಂಗಳಿಂನೀಳ್ವ ಸಂ

ಖ್ಯಾತಶ್ರೀಜನಮಂದಿರಂ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಚಂಚಪ್ಪತಾಕಾಸ್ವಿತಂ

|| ೩ ||

ಕರಮೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ಭವನಾ

ಮರಲೋಕದೊಳೇಳುಕೋಟಿಯುಂ ಮೇಲೆಪ್ಪ ।

ತ್ತೆರಡಕ್ಕು ಲಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕದ

ವರಜನಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳವು ಸಿತ್ಯಂಗಳ್

|| ೪ ||

ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಂ ಮೂವ

ತ್ತೆರಡಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಮತ್ತೆ ಪನ್ನೆರಡೆಂಟುಂ ।

ದೊರೆವತ್ತ ಲಕ್ಕಚೈತ್ಯಂ

ವರಸೌಧವಾರ್ಧಿಕಲ್ಪದೊಳ್ಳಾಲ್ಪರೊಳಂ

|| ೫ ||

ಕರವೊಪ್ಪಿರ್ಪವು ಚೈತ್ಯ ನಾಲ್ಕುವೆರಡುಂ ಮೇಗಿದರ್ ಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸಾ

ಸಿರಮಯ್ಯತ್ತವಂದಿ ಮತ್ತಣೆರಡುಂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕತ್ತು ಸಾ ।

ಸಿರಮತ್ತಿದರ್ಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತಣೆರಡಕ್ಕೆಂ ಕೂಡಿ ತಾನಾರು ಸಾ

ಸಿರಮಾ ಮೇಗಣಿ ನಾಲ್ಕು ಕಲ್ಪತಳಕಂ ಮತ್ತೇಳುನೂರೊಪ್ಪುಗುಂ

|| ೬ ||

ಇನ್ನೊಂದಂದರ ಮೇಲಿಮೇಲಿಸೆವಧೋ ಗೃವೇಯಕಂ ಮೂರರೊ
 ಳ್ಳನ್ನೊಂದೊಂದಿದ ನೂರು ಮಧ್ಯಮಲಸದ್ ಗೃವೇಯಕಂ ಮೂರರೊ |
 ಳ್ತಾಂ ನೂರೇಳವರಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಮಗೃವೇಯಕಂ ಮೂರರೊ
 ಳ್ಳಿನ್ನಂ ಬೀರುವ ಜೈನಚೈತ್ಯಮವು ತೊಂಬತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣೊಪ್ಪುಗುಂ || ೭ ||

ತರತರದಿಂದ ನವಾಣು

ತ್ತರೆಗಳೊಳೊಂಬತ್ತು ಸೊಗಯಿಕುಂ ಪಂಚಾಣು |

ತ್ತರೆಗಳೊಳೈದಸಗುಂ ಮಣಿ

ಕಿರಣಾವೃತ ಗಗನವಳಯಮರ್ಪಿಸ್ಸಿಳಯಂ

|| ೮ ||

ಪತ್ತುಂ ದಿಕ್ಪಟಮಂ ತಳತ್ತಳವ ರತ್ನಚೈತ್ಯೋತ್ಪ್ಸೆಯಂ ಕೂಡೆ ತೀ
 ವುತ್ತಂ ಸ್ವರ್ಗವಿಮಾನಸಂಕುಳಮವೆಲ್ಲಂ ತದೀಯ ಕ್ರಮಂ |
 ಚಿತ್ತೊಪ್ಪಿಪ್ಪವು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಮಿಗಿಲಾದಂಭತ್ತು ಲಕ್ಕಕ್ಕೈ ತೊಂ
 ಬತ್ತೇಳ್ಸಾಸಿರಮಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಿಗಿಲಾದಿಪ್ಪತ್ತು ಚೈತ್ಯಾಲಯಂ || ೯ ||

ಅನಿಮೇಷಾದ್ರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಮೇಖಳೆಗೆ ನಾಲ್ಕುದ್ಯಾನವೊಂದೊಂದು ನಂ
 ದನದೊಳ್ಳಾಲ್ಮಿಸಿದಿರ್ಕುಮಂತೆ ಪದಿನಾರೊಂದೊಂದು ಹೇಮಾಚಳಂ |

.....
 ಜಿನಗೇಯಂ ಮಣಿಕೂಟಚ್ಚುಂಬಿತನಭಂ ದೇವೀಪ್ಯಮಾನೋಪಮಂ || ೧೦ ||

ಮತ್ತಾ ಮಂದರವೈದರೊಳ್ ಕುಲನಗಂ ಮೂವತ್ತು ಭೋಗೋರ್ವಿಗಳ್
 ಪತ್ತುದ್ಯದ್ವಿಜಯಾರ್ಥಶೈಲಮವು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ವಕ್ಷಾರಕ |
 ಪ್ರೋತ್ತುಂಗಾಚಲರಾಜನೂರವಸಿತುಂ ಮುನ್ನೂರ ಪತ್ತೆಲ್ಲ ಸಂ
 ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನಮೆನಿಪ್ಪ ಜೈನಭವನಂ ಮುನ್ನೂರ ಪತ್ತೊಪ್ಪುಗುಂ || ೧೧ ||

ದೊರೆವಡೆದ ಮಾನುಷೋತ್ತರ

ಗಿರಿಯೊಳ್ ಕುಂಡಲಮಹೀಧ್ರದೊಳ್ ರುಚಕಮಹೀ |

ಧರದೊಳಿಸುಕಾರನಗದೊ

ಳ್ಳರಮೆಸೆಗುಂ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕರೊಳ್ಳದಿನಾರುಂ

|| ೧೨ ||

ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಾದಿ ನಿಳಿಂಪಕೋಟಿನಿಚಿತಂ ನಂದೀಶ್ವರವ್ವೀಪಮಂ
 ತದು ತದ್ವೀಪದ ದಿಕ್ಪತುರ್ಧಮೊಳಗಕ್ಕುಂ ನಾಲ್ಕುವೊಂದೊಂದರೊಳ್ |

ಪದಮೂರಾಗಿರೆ ನೋಳ್ವಡೈಯ್ಯತೆರಡಂತೆಲ್ಲಂ ಲಸತ್ಕಾಂತಿಯಿಂ
ಪೊದಿದಹೃತ್ಪ್ರತಿಬಿಂಬಮುದ್ರಮಹಿಮಾಳಂಬಂ ಕರಂ ರಂಜಿಕುಂ || ೧೩ ||

ಮತ್ತಂ ಮಧ್ಯಮ ಲೋಕದೊ

ಳುತ್ತಮಜಿನನಾಥನಸದಿಗಳ್ಳನೂರೈ ।

ವತ್ತೆಂಟೆಲ್ಲಂ ಮಹಿಮೆಯಿ

ನುತ್ತುಂಗಂಗಳ್ ಮಣಿಪ್ರಭಾಭಾಸಂಗಳ್ || ೧೪ ||

ಮೂರುಂ ಲೋಕಂಗಳೊಳ್ ಶ್ರೀಜಿನನಿಲಯನುಸಂಖ್ಯಾತಯುಗ್ಮಂಗಳಿಂದಂ
ಬೇರೆಂಟುಂ ಕೋಟಿಯಿಂದಗ್ಗಲಮೆಸಿಸಿದವಂತಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕರ್ಧಮಯ್ವು ।

ತ್ತಾರುಲಕ್ಕಂಗಳಿಂತಗ್ಗಲಮೆಸಿಸಿದ ತೊಂಬತ್ತವೇಳ್ವಾಸಿರಂ ನಾ

ನೂರೆಂಬತ್ತೊಂದವಕ್ಕಾಂ ಮುದದಿನಮುದಿನಂ ವಂದಿಸೆಂ

ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ || ೧೫ ||

